

NIEUWS

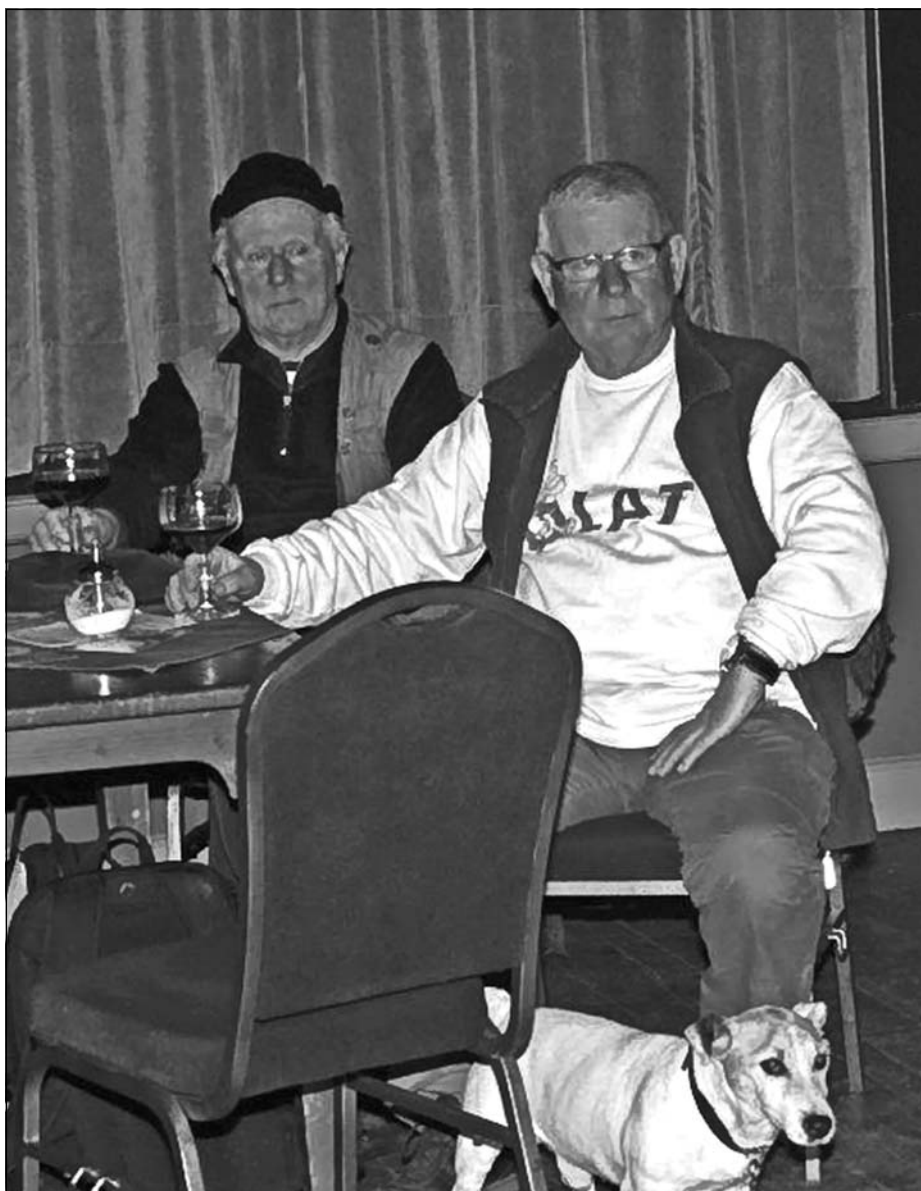
*OLAT Jaarvergadering 2012,
een impressie*

*Een tweede etappe van het indruk-
wekkende Westerborkpad*

*Het slot van de 2e huwelijksreis van
Henri Floor en Coos Verburg*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*Wie is de echte fotograaf?
In dit nummer o.a. een
verslag van de winter-
serietocht in Esbeek,
waar onze 'hoffotograaf'
(en zijn dubbelganger?)
aanwezig waren.
Meer foto's vindt u op
www.olat.nl*

Pearl S. Buckstraat 1-B
5491 DG Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechië en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

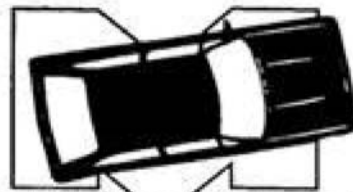
Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website: www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr.: 0228-513538

Email: bertenmien@hetnet.nl

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart

Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14

www.mvdheijdenzijtaart.nl

Comfort Zones

RUNNING - WALKING - SPORT MEDICAL

New Balance Country Walking schoen: model 956 GT

Leren (Nubuck) lange afstand wandelschoen, waterdicht dankzij Gore-tex laminaat. Meerdere breedte maten voor zowel heren als dames.

Voor OLAT leden (op vertoon lidmaatschap) 10% korting

Comfort Zones: waar voeten spreken.....

Kofferen 4 - 5492 BN Sint Oedenrode
0413 - 769 027 - www.comfortzones.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,

Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ

t/m 15e van de maand

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik Paastocht Asten <i>Servee Derks</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Paastocht Asten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Berselaar-Dreesen</i>	8
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	9
Impressie jaarvergadering <i>Ad van Asten</i>	10-13
Winterserietocht Esbeek, een natuurmonument <i>Ad van Asten</i>	14-15
LPS: stand en enquête clubkampioenschap	16
LPS: agenda's	17
De pijlers van de winterserie <i>Myriam van den Berg</i>	18
De Munse Hoeve tocht (WoD) <i>Henri Floor</i>	19-20
Westerborkpad (2) <i>Rinda Scheltens</i>	21-23
Coos Verburg & Henri Floor herhalen na 25 jaar huwelijksreis (4) <i>Henri Floor</i>	24-26
Prikbord: markeerder gezocht voor Airbornepad Market Garden	26
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (5) <i>vrij naar blog Theo Tromp</i>	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK PAASTOCHT - Asten

Dit jaar gaan we met de Paastocht vanuit Asten voor de 20 km, 30 km en 40 km wandelaars richting Lierop. Nadat we de Zuid-Willemsvaart overgestoken zijn, volgen we een tijdje de kleine Aa. Het pad langs de Kleine Aa loopt langs het natuurgebied de Oeterd, dat is ingeklemd tussen de Zuid-Willemsvaart en de Kleine Aa.

De 20 km wandelaars gaan via het Eindje naar de welverdiende rust op het zonnige terras van 't Jagershuis, terwijl de 30 km en 40 km wandelaars richting momenteel het meest rustige natuurgebied van Nederland wandelen. Dit is te danken aan het feit dat de provinciale weg voor enige maanden afgesloten is voor aanpassingen en groot onderhoud.

De 30 km en 40 km maken een ronde door de bossen van en langs de Strabrechtsche Heide. De 40 km maakt daarbij nog een uitstapje richting Sterksel. Daarna lopen zij samen via de Moorsel ook richting het zonnige terras van 't Jagerhuis. Samen met de 20 km wandelaars gaan we nu op pad naar de Oostappensche Heide, waar zij zich samenvoegen met de wandelaars van de 10 en 15 kilometer, waarmee we richting Asten wandelen en ons afmelden bij Jan van Hoek.

De 10 en 15 km wandelaars gaan dit jaar naar de Oostappensche Heide, waarbij de 15 km wandelaars nog een

mooie lus maken in het natuurgebied rond de Astensche Aa. Het gebied van de Oostappensche Heide garandeert ook voor de wandelaars op de korte afstanden een mooi en gevarieerd parkoers.

-Servee Derks-

(praktische bijzonderheden over deze tocht staan op pagina 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
17 april	Toon Kortooms-wandeling	Toon Kortoomsmuseum, 0493-529590 Griendtsveenseweg 80, 5753 SB Deurne
1 mei	Roestel-bergtocht	Café De Rustende Jager, 013-5111269 Oude Bossche Baan 11, 5074 RC Biezenmortel
15 mei *)	Soppen in de Casselse vennen	Centerparcs Limburgsepeel, 077-4648409 Peelheideweg 25, 5966 PJ America *) <i>geen cafépauze</i>
29 mei	Rondom 't Middelpunt (Benelux)	Den Boogaard, 013-5136009 St. Jansplein 5, 5066 AR Moergestel
12 juni **)	Maas- uiterwaarde	Café De Lachende Vis, 073-6421032 Empelsedijk 21, 5235 AD Den Bosch **) <i>cafépauze op startplaats</i>
26 juni	De Romeinse Brug	Wegrestaurant "De Toss", 06-13011144 Roermondseweg 155, 6005 NJ Weert

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA	
Datum	Startpunt
10 april	De Beckart
17 april	De Vriendschap
24 april	Oud Rooy
1 mei	Den Toel
8 mei	De Beckart
15 mei	De Vriendschap
22 mei	Oud Rooy
29 mei	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

CLUBREIZEN 2012

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpen op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2012

28 april	GR 126	Burnot - Abdij v.d. Leffe	25 / 20 km
16 juni	RB 6	Pont de Belleheid - Pont de Belleheid	27 / 21 km
15 sept.	GR 15	Mutzenich - Barage de La Gileppe	27 / 23 km
13 okt.	Krijtlandpad	Vaals - Valkenburg	26 / 21 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Tijden:

Zorg voor een geldig grensdocument!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@gmail.com

35e ASTENSE PAASTOCHT

Al vele jaren biedt OLAT op tweede Paasdag een wandeltocht aan vanuit Asten. De opzet is vergelijkbaar met die van de winterserietochten.

Datum: 2e Paasdag, 9 april 2012

Start: Café Jan van Hoek
Markt 12, 5721 GE Asten

Startbureau: vanaf 07:15 uur geopend voor koffie
vanaf 07:30 uur inschrijving
om 17:00 uur gesloten

Afstand/starttijd: 40 km 08:00-09:00 uur
30 km 08:00-10:00 uur
10-15-20 km 08:00-12:30 uur

Nordic Walking: welkom op alle afstanden

Inschrijfgeld:	10 km	€ 3,00
	15 km	€ 3,50
	20 km	€ 4,00
	30 km	€ 4,50
	40 km	€ 4,50

Het inschrijfgeld is inclusief de verzorging bij de wagenrusten, sticker en stempel.

Korting:

OLAT-leden	€ 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
bondsleden	€ 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Informatie:

Joop Wesseling
073-5033322
winter@olat.nl
www.olat.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*),
Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens (*lid*),
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
0499-473767 lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Bortel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand

Deursenstraat 3
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Toon van Wordragen, Kees van Vessem, Sjaan Verbakel

BIJ JOOP AAN TAFEL

Ingepakt

Joop en zijn vrouw Lies hebben de boel ingepakt en staan op het punt naar elders in hun dorp Berlicum te verhuizen. Ik laat ze daarom maar met rust en hou voor een keer mijn eigen tafelgesprekje.

Wij hebben net een geslaagde jaarvergadering achter de rug en directe behoeften aan raad en daad zijn er momenteel eigenlijk niet. Neemt niet weg dat we als bestuurder en commissievertegenwoordiger altijd alert op onze zaken moeten zijn.

Met de laatste tocht van dit voorseizoen voor de boeg zou het al gek moeten lopen als we daar geen ruime voldoende scoren. Daarmee mogen we ons 45ste wandelseizoen dus als geslaagd beschouwen.

Zoals we te horen kregen is de 35ste Paastocht, die we organiseren vanuit Asten, ook meteen de laatste voor rekening van OLAT. Jammer, het waren toch best mooie wandelingen en met de inzet van Ad en de laatste jaren ook van Servée zat het wel snor. Ik denk dat de parkeergelegenheid in het centrum uiteindelijk het grootste struikelblok is geworden. De toestroom wordt te wisselvallig om op voort te bouwen.

Voor OLAT zijn de komende maanden relatief rustig wat betreft het organiseren van wandeltochten. Nu zijn het vooral de wandelaars die door de week aan de wandel gaan en zo min of meer in de behoefte van alle dag voorzien. Dan wachten ons als eerste de Avond4daagse in Rooi en de Kempische Wandeldagen nog juist binnen het vakantieseizoen.

Spannende tijden voor beide organisaties: houdt de stijgende belangstelling die we de afgelopen jaren in Sint-Oedenrode kregen stand en kunnen we met vereende kracht het alsmaar toenemende kostenplaatje rond de Kempische Wandeldagen in de hand houden?

Op de jaarvergadering was er geen duidelijkheid over clubreizen, erger nog, het kwam niet eens aan de orde. Datzelfde geldt voor de activiteiten van de LPS. Beide kregen een blanco budget toegewezen op de begroting van dit jaar. Houdt dat onvoorwaardelijk vertrouwen in, of worstelen we hier met behoefte aan renovatie? Met de uitwerking van de doelstellingen zoals die zijn neergelegd in onze beleidsvisie voor de nabije toekomst zullen wij hier zeker op terugkomen.

Dan breng ik nog even de modernisering van onze samenleving onder jullie aandacht. Was het tot voor kort nog mogelijk om pratend met elkaar te communiceren, dan heeft de tijd ons nu toch echt achterhaald. Hadden wij ons al verrijkt met een mobieltje, desnoods met een ingebouwd fotoapparaatje, dan zouden we het toch zeker af moeten kunnen. Maar het moet nog intensiever gaan: Twitter en Facebook geven ons een open toekomst. Volgers en Vrienden staan in de rij om ons te begeleiden op onze wegen. Doe er jullie voordeel mee.

Tot een volgende keer.

-Ad-

NIEUWS KORT

EEN DRIELUIK

Poosplaatsen: Als je lekker een stukje gaat wandelen langs de Dommel van Den Bosch naar St.-Michielsgestel dan stuit je onderweg zeker op kunstuitingen. Het betreft hier een kunstroute van ongeveer 25 km uitgezet als poosplaatsen. Deze poosplaatsen liggen vrijwel overal direct aan een uitgestippelde route langs het water. De kunst uit zich in poëtische kijkjes op de Dommel en het stroomgebied. De gedichten zijn aangebracht op keien en bankjes. Er is een brochure samengesteld met QR-codes en achtergrondinformatie. Deze brochure is beschikbaar bij diverse VV's in de regio Den Bosch en het Groene Woud.

A. u. b. geen fietspad: Wandelaars in Zuid-Limburg voeren actie tegen de aanleg van fietsroutes langs bestaande wandelpaden in het Geuldal. Een werkgroep van Niks aan de Hand gaat handtekeningen verzamelen tegen het fietspadenplan. De aanleg van deze toeristische fietsroute is een initiatief van gemeenten en Provincie. De wandelpaden door het Geuldal maken deel uit van het Pieterpad en het zou zeer ingrijpend zijn voor deze eeuwenoude wandelpaden.

Overwegen: Het Wandelnet claimt het openhouden van 15 overwegen voor wandelaars en dat gedurende de afgelopen 4 jaar. Wandelnet heeft, samen met de Hippische Sportfederatie en het Landelijke Fietsplatform, recreatief advies uitgebracht aan ProRail. In totaal werden 215 adviezen uitgebracht met als resultaat dat er 15 spoorovergangen openbleven. De overige adviezen resulteerden in acceptabele alternatieven.

Bron: wandelkrant TeVoet

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

APRIL		MEI		
16-4	Simon Willems	Gastel	1-5 Arie van Gils	Tilburg
16-4	Cees Scherrenburg	Vught	1-5 Piet van Buul	Eindhoven
16-4	Peter van den Brink	Laren Nh	1-5 Kees van Summeren	Sint Oedenrode
17-4	Cor Kersten	Uden	2-5 Kees Keetels	Schijndel
17-4	Piet v/d Ree	Maarheeze	2-5 Evert van Ampting	's-Hertogenbosch
17-4	Liny Clijsen	Sint Oedenrode	2-5 Ria Boerefijn	Nuenen
16-4	Berry van Gorp	Roermond	2-5 Jan van den Hurk	Eindhoven
18-4	Piet Knoester	Geldermalsen	2-5 Annika Niesert	Maarssen
18-4	Carien Rutten	's-Hertogenbosch	2-5 Albert v/d Schans	Eindhoven
18-4	Gerard Billekens	Geldrop	3-5 Adri van der Graaff	Breda
19-4	Jannie Treur - de Koning	Geldrop	3-5 Nicolette Flos	Boxtel
19-4	Jan Warrink	Culemborg	3-5 Martina de Wit - Verbakel	Veghel
19-4	Alfred Verkoelen	Geleen	4-5 Gerard de Rooij	Breda
19-4	Co van Laarhoven - Engelen	Geldrop	4-5 Fried van Rijt	Helmond
20-4	Jan van Boerdonk	Sint Oedenrode	5-5 José Schimmel	Eindhoven
20-4	Diny Goorts	Veghel	5-5 Pia Kersten	Zevenaar
21-4	Frans Bouwens	Sint Oedenrode	5-5 Ricky van de Tillaart	Eindhoven
21-4	Tjeu van den Kerkhof	Weert	5-5 Dilia van den Berg-vd Putten	Sint Oedenrode
22-4	Roy Beeby	Eindhoven	6-5 Toon van Boxtel	Haaren
22-4	Ben van der Velden	Groenlo	6-5 Lineke den Boer	Sint Oedenrode
22-4	Jack Hendriks	Veldhoven	6-5 Ties Brans	Sint Oedenrode
22-4	Nellie Lenssen	Oirschot	6-5 Tini Koolen - Cuijpers	Nederweert Eind
22-4	Lies Bouwmans - van Geleuken	Weert	6-5 Henk Heijmans	Sint Oedenrode
23-4	Bart Lutke Schipholt	Helmond	7-5 Esther van der Velden	Veghel
23-4	Harry Claassen	Heeze	7-5 Anton Stoop	Beek En Donk
23-4	Jan Kleemans	Prinsenbeek	7-5 Hannie de Baaij	Sint-Oedenrode
24-4	Walter Hagelaars	Best	8-5 Gerard Meeuws	Someren
24-4	Bart van der Kraan	's-Hertogenbosch	8-5 Truus Kusters	Ysselsteyn
24-4	Jan van der Looy	Westerhoven	8-5 Hans Rietveld	Beek En Donk
24-4	Govert Kornet	's-Hertogenbosch	9-5 Adri Rijnart	Halsteren
25-4	Paul Röhner	's-Hertogenbosch	9-5 Hans Spaargaren	Son
25-4	Benny van Dinteren - Bierlee	Uden	9-5 Maria Verschuren	Beek En Donk
25-4	Hilly Groeneveld-Stok	's-Hertogenbosch	9-5 Annie Beekmans	Beek En Donk
25-4	Ger Jansen	Eindhoven	9-5 Henk Frijters	Roosendaal
26-4	Guillermo Martinus	Tilburg	9-5 Hans van Roon	Eindhoven
25-4	Jolanda Sillekens	Best	10-5 Pierre Verstegen	's-Hertogenbosch
26-4	Jan Knol	Rosmalen	10-5 Rinus Ars	Eindhoven
26-4	Nettie Klijn - Welte	Biezenmortel	10-5 Lucie van Overbeek	Oost West En Middelbeers
26-4	Toon van den Broek	Nijmegen	10-5 Koko Kunes	Eindhoven
27-4	Annette Zwart	Amsterdam	12-5 Wim Freriks	Winterswijk
27-4	Marleen Ramakers	Geldrop	12-5 Peter van de Ven	Cuijk
27-4	Harold Jansen	Eindhoven	13-5 Elly Teeuwen	Sint Oedenrode
28-4	Ton Dorn	Eindhoven	13-5 Ardie van Rijbroek	Schijndel
28-4	Henriette van der Aa	Heeze	13-5 Pieter Boots	Grashoek
30-4	Ilse de Boer	Asten-Ommel	13-5 Henk Vellema	Eindhoven
29-4	Wilhelmien Verhagen-vd Oever	St. Oedenrode	14-5 Corry van Loon - van Riel	Tilburg
29-4	Martin Goossens	Valkenswaard	14-5 Ans van der Vleuten	Sint-Oedenrode
30-4	Constant Dedel	Baarn	14-5 John van Berkel	Tilburg
			15-5 Henk Plasman	Best

Jet van den Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de leden-administratie. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Jo Valks, Boxtel
Mevr. Marleen Ramakers, Geldrop
Dhr. Frans van den Oever, Sint-Oedenrode
Mevr. Moniek Sikking-van Meyl, Eindhoven

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr./Mevr. Harry en Toos Verschueren, IJssellaan 33, Son
Dhr./Mevr. van Hees, Stationsstraat 13 B, Maarheeze
Dhr./Mevr. Joop en Lies Wesseling, Dorpsveld 33, Berlicum

OPZEGGINGEN

Dhr. Tinus Donkers, Eindhoven

OVERLEDEN

Dhr. Jan Legius, Veldhoven

IDEËËNBUS

U heeft hem ongetwijfeld al zien staan bij onze laatste winterserietocht in Middelrode: de OLAT ideeënbus.

Wat is de bedoeling? Eenvoudig, u schrijft uw specifieke ideeën of wensen over wandeltochten, het inschrijfbureau, de verzorging onderweg enz. op een papiertje en deponeert dat in onze ideeënbus. Schrijf ook even uw naam, telefoonnummer of e-mailadres erbij zodat wij eventueel contact met u kunnen opnemen. Misschien kunnen wij er ons voordeel mee doen en u en de andere wandelaars in de toekomst nog beter bedienen. Bij voorbaat dank.

OLAT WINTERSERIEWANDELTOCHTEN 2013

De commissie heeft de winterseriewandeltochten van OLAT voor 2013 vastgesteld. Inclusief de wandelingen in het komend najaar ziet het programma als volgt uit:

datum	plaats	startlocatie
21 oktober 2012	Sterksel	Providentia
18 november 2012	Boskant	De Vriendschap
20 januari 2013	Hoogeloon	
17 februari 2013	Helenaveen	
17 maart 2013	Uden	
21 april 2013	Oirschot (nieuwe voorjaarstocht)	
20 oktober 2013	Helvoirt	
17 november 2013	Sint-Oedenrode	

De startlocaties voor 2013 zijn weliswaar ook bekend, maar hier wachten wij nog even met het bekendmaken totdat alle bevestigingen binnen zijn.

CONTRIBUTIE 2013

Op de ALV is de contributie voor 2013 als volgt vastgesteld:

	hoofd lid	senior lid	overige gezinsleden
Basiscontributie	€ 20,50	€ 18,50	€ 8,50
Afdracht KNBLO-NL	€ 9,50	€ 9,50	€ 9,50
Contributie 2013	€ 30,00	€ 28,00	€ 18,00

Dit is inclusief:

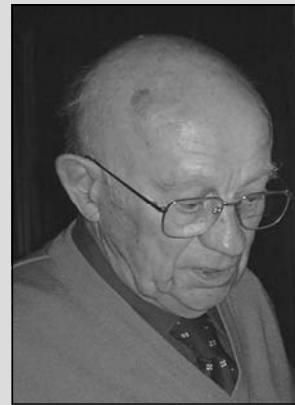
- ons clubblad OLATnieuws (11x) en het OLAT-jaarprogramma
- korting bij onze wandeltochten m.u.v. de Grenzeloze Tocht
- gratis deelname Wandelen op Dinsdag en Rooise wandelingen
- korting in onze wandelgidsenboetiek
- en: ledenpas KNBLO-NL, 6x het Wandelsport Magazine en 1x het LWP per gezin, korting bij alle wandeltochten die vermeld staan in het LWP.

Indien u kunt aantonen dat u bij een andere vereniging al afdracht betaalt voor het KNBLO-lidmaatschap, dan kan deze op uw verzoek bij ons vervallen. *-Ad van Asten-*

In Memoriam

Jan Legius

Op 13 maart jl. is onze wandelmaat en OLAT-gastheer Jan Legius overleden. Jan behaalde de gezegende leeftijd van 87 jaar. Jan was 38 jaar lid van de Ollandse Lange Afstand Tippelaars.

Langeafstandwandelingen genoten zijn belangstelling en de Kennedy-mars van Bergeijk was zijn lievelingstocht. Heel lang had Jan het grootste aantal deelnames aan deze mars op zijn naam staan. Jan was daar een zeer gezien wandelaar en toen hij een keertje door omstandigheden niet op de dag zelf in Bergeijk aan de start kon verschijnen, kreeg hij van de organisatie toestemming om deze tocht op een andere moment te voltooien.

Hoe vaak hebben wij niet in het kielzog van Jan meegewandeld op de langste afstandtochten bij OLAT. Wij hoefden dan niet op de pijlen te letten; zijn petje in de gaten houden was voldoende om aan de finish te komen. Later toen hij door kwalen werd gedwongen te stoppen met wandelen, troffen wij hem nog vaak onderweg op een bankje omdat hij wist dat we langs zouden komen.

Zijn regelmatige wandelingen van Veldhoven naar de Achelse Kluis waren onderdeel van Jan zijn levensweg die hij maar al te graag bewandelde.

Bij OLAT werd Jan, na zijn actieve wandelloopbaan, gastheer op de rustlocaties die wij tijdens onze winterseriewandelingen aandeden. Jan naar zijn stekje brengen en later weer ophalen werd een traditie die als vast onderdeel stond ingepland bij de organisatie. Zeker weten dat er nog vaak gelachen wordt om de anekdotes die daarover worden opgehaald.

Met het heengaan van Jan Legius is ons een wandelmaat ontvallen, maar met blijdschap denken wij terug aan de tijd dat wij hem mochten kennen.

Wij wensen zijn vrouw Jo, kinderen en kleinkinderen veel sterkte om dit verlies te kunnen dragen.

namens bestuur en leden van
wsv Ollandse Lange Afstand Tippelaars
-Ad van Asten-

OLAT-jaarvergadering maart 2012

Het is altijd een leuk gezicht om mensen te zien toestromen voor een vergadering, zeker als dat onze eigen jaarvergadering betreft. Officieel gaan de deuren pas om 13.00 uur open, maar al eerder valt op dat de opkomst weer groot zal zijn. Tafels en stoelen staan gerangschikt in de ruime zaal en bij de ingang krijgen we een consumptiebon van Truus, die de honneurs waarneemt als gastvrouw. Onze handtekening op een lijst dient als stemgarantie als die straks nodig mocht blijken. Ingrid en Antoinet staan gereed met koffie en gebak. Geweldig, wat een service. Natuurlijk ken ik niet allen bij naam, dat is ook onmogelijk omdat we bij de club verschillende disciplines hebben. Als ik echter zo tegen aanvang van de vergadering door de zaal kijk, meen ik toch veel aanwezigen te herkennen.

Opening

Ik zit in het rijtje dat mede verantwoording aflegt voor het gebeuren bij de club gedurende het afgelopen jaar, dus met het gezicht naar de zaal. Joop heet iedereen hartelijk welkom, speciaal 'bijzondere' personen waaronder natuurlijk onze Leden van Verdienste, Ereleden en dragers van de Cornelis van Montforttrofee.

Dan refereert Joop aan de missie die wij als bestuur en commissies vorig jaar meekregen om de activiteiten van de club vooral kostenbesparend ten uitvoer te brengen. Het financiële plaatje dat we straks te zien krijgen wijst erop dat het een geslaagde missie is geworden, hoewel we her en der toch nog intensiever op de kleintjes moeten letten. Maar ere wie ere toekomt: daarom een pluim voor de Rooise Avond4daagse, die onder de naam van OLAT wordt georganiseerd, evenals de uitvoering van de LPS-activiteiten en clubreizen. Hij refereert ook aan ons nieuwe clubembleem dat in het afgelopen jaar is gepresenteerd. Verder hebben wij een optie genomen om op 28 september als wandelclub deel te nemen aan de omlijsting van een 24-uurs-evenement op Gulbergen, dat de wandelaars rond de avondschemering over het Dak van Brabant zal voeren. Ook hebben wij in een brainstormsessie nog eens een aantal zaken op een rijtje gezet om in de nabije toekomst hoofd te kunnen bieden aan de ontwikkelingen van deze moderne tijd. Een beschermende status voor minder gangbare onderdelen binnen onze club is niet meer van deze tijd.

Daarna staan wij even stil bij de dierbaren die ons in de afgelopen tijd zijn ontvallen: Arie van Veen, Ferry Fens, Johan van Leeuwen, Carin van Meteren-Bergman en Jos van den Bersselaar.

De vergadering

Allereerst lopen we door de notulen van onze vorige jaarvergadering, weergegeven in het boekje dat we hebben

ontvangen als uitnodiging voor deze vergadering. Pagina voor pagina krijgen we de kans om onze opmerkingen te uiten, maar het staat er allemaal keurig in vermeld.

Zeker een grapje van de voorzitter om dan Ingrid haar maidenspeech te laten houden, maar daar trapt ze niet in en ze verwijst kordaat naar het verslag van het secretariaat dat ook netjes staat opgetekend in het boekje.

Opmerkelijk dat het ontbreken in de reeks van commissieverlagen soms voordelig kan zijn. Zo krijgt Jan gelegenheid persoonlijk zijn zegje te doen over het Airbornepad, omdat hij nota bene naar Nieuw-Zeeland was terwijl wij hier in de kou zaten te ploeteren om een en ander netjes op papier te zetten. Betsie geeft desgevraagd te kennen niets meer op haar lever te hebben dan in het boekje vermeld staat. De overige commissies dienen hiermee ook te volstaan.

Dan krijgt onze penningmeester het woord. Hij schetst een beeld van onze financiële situatie, die er aanmerkelijk gunstiger uitziet dan na het vorige boekjaar. De begroting voor 2011 is weliswaar niet gerealiseerd, maar dat kan met een nadere uitleg worden gebillijkt. Opmerkelijk is wel dat enkele posten beter hebben gepresteerd dan gebudgetteerd, terwijl een paar andere duidelijk niet aan het gestelde doel hebben voldaan. Zo blijken de Avond4daagse, LPS en clubreizen positief te hebben gescoord, terwijl de KWD en enkele algemene kosten als tegenvallend uit de bus zijn gekomen. Met een pluim van de kascontrolecommissie aan het adres van onze penningmeester, uitgesproken door Frank, worden de penningmeester en overige bestuursleden gedechargeerd voor het boekjaar 2011.

Vervolgens wordt de begroting voor 2012 aan de orde gesteld. Met een toelichting op een paar posten wordt ook deze begroting goedgekeurd.

Pauze

In afwijking van de agenda wordt nu eerst een pauze inge-

last, dit om de heer Chris Crucq (vice-voorzitter regio Brabant-Zeeland) in de gelegenheid te stellen zijn presentatie over Bondszaken voor te bereiden. Tijdens het kwartiertje pauze wordt druk gebruik gemaakt van de barservice.

Presentatie Regio Brabant-Zeeland

Aan de hand van een digitale presentatie legt de heer Crucq de doelstellingen van de regio uit.

Benadrukt wordt dat sinds de Bondsreorganisatie van de KNBLO-NL de regio's alleen nog opereren als serviceorganisatie, die samen met het Bondsbureau in Nijmegen de belangen van de bij deze organisatie aangesloten verenigingen c.q. organisaties behartigt. Al vlug wordt duidelijk dat het allemaal veel geld kost om goed bezig te zijn en dat door de huidige recessie de middelen daarvoor beperkt zijn. Het overheidsbeleid om subsidies te beperken en het afhaken van sponsors noopt de bondsorganisatie de contributieafdracht per aangesloten lid drastisch te verhogen. Voor 2013 gaat deze afdracht naar €9,50 per lid, in 2014 zal dat €10,50 zijn. De afdracht van €0,30 per deelnemer van door ons georganiseerde wandeltochten vervalt per 1 januari 2013. Wij blijven uiteraard wel verplicht een korting van €0,50 per deelname te verlenen aan leden van aangesloten organisaties. Wij worden erop gewezen dat ons lidmaatschap van de bond de organisatie jaarlijks een kostenpost oplevert van meer dan €18,00 per lid. De relatief lage lidafdracht van de verenigingen zou de motivatie zijn om de focus nu en in de toekomst vooral op het individuele lidmaatschap te leggen. Deze zienswijze van de bond kan binnen onze vergadering maar weinig waardering vinden.

Natuurlijk brengt de heer Crucq ook zaken naar voren waarmee wij als OLAT-lid ons voordeel kunnen doen. Het openhouden van spoorwegovergangen en steun bij de Avond4-daagse zijn voorbeelden. De notulen zullen daarover meer duidelijkheid geven.

Een paar kritische vragen uit de vergadering worden door Chris Crucq overtuigend beantwoord. Enkele vragen betreffende de verhoging van de inschrijfgelden voor deelname aan de Vierdaagse zijn niet relevant omdat de Stichting Vierdaagse een eigen organisatie kent buiten de KNBLO-NL

(waarbij ze wel zijn aangesloten en daarom ook verplicht korting te verstrekken).

Joop bedankt Chris voor zijn goede uiteenzetting en biedt hem als dank een flesje drinken aan.

Huldiging langjarig lidmaatschap van OLAT

De vergadering neemt nu een meer feestelijke wending.

Het verheugt onze voorzitter zeer dat hij twee leden naar voren kan roepen die al 40 jaar lid van OLAT zijn. Het zijn Louis Oostvogels uit Breda en Loek Labout uit Amsterdam. Volgens Joop heeft Mirjam Kies hun achtergrond treffend geschetst in onze clubbladen van februari (Louis) en maart (Loek).

Onder luid applaus krijgen zij de verenigingsspeld voor het 40-jarig lidmaatschap van OLAT opgespeld.

Verder wordt een heel gezelschap leden naar voren verzocht die onze gelederen al 25 jaar versterken. Ook zij ontvangen een verenigingsspeld. Onder applaus keren de dames en heren trots weer terug naar hun plaats in de zaal. Foto's van de jubilarissen vindt u op onze website. Jammer dat een paar personen niet aanwezig konden zijn.

Huldiging clubkampioenen

Eveneens een jaarlijks terugkerende feestelijkheid is het huldigen van onze clubkampioenen. Alweer voor de 12e keer vindt volgens een puntensysteem een competitie plaats voor OLAT-leden. Dit clubkampioenschap, geactiveerd door de LPS, is uiteindelijk een resultaat van persoonlijke prestaties geleverd door leden die in het land deelnemen aan langeafstandwandeltochten, prestatiewandelingen en snelwandelaafstanden, die ook openstaan voor prestatiewandelaars. Henk Plasman, die als voorzitter van de LPS-commissie deze huldiging van kampioenen gestalte geeft, memoreert dat er al jaren een bepaald systeem wordt gehanteerd, maar dat er steeds meer stemmen op gaan om dit systeem enigszins te herzien. Dat zou dan in 2013 moeten ingaan omdat er geen tussentijdse wijzigingen in een lopende competitie worden aangebracht.

Ook brengt Henk nog een paar bijzondere prestaties in herinnering, zoals een tweede plaats voor Dennis van Reeden bij het NK 50 km snelwandelen in Tilburg.

Ook Boetje Huliselan schreef een paar mooie prestaties op zijn naam. Maar het gaat uiteindelijk om de clubwinnaars. Dit jaar zijn de kampioenen geworden:

Bij de dames op de 3e plaats **Connie Raijmakers**, de 2e plaats is voor **Anita Pepers** en de 1e prijs gaat naar **Hanny Klumpkens**. Resultaat: slechts twee zoenen voor Henk, omdat Connie niet aanwezig is. Voor Hanny Klumpkens is er ook nog een speciale prijs. Zij won in de afgelopen 12 jaar 10 keer het clubkampioenschap bij de dames.

Bij de heren is het **Ton Seetsen** die met 3e prijs gaat strijken. **Hans Pranger** behaalt de 2e prijs. Hij mag wel de meest constante wandelaar van het vorige seizoen worden genoemd. **Martien van Achterberg** is overall winnaar en hij krijgt daarvoor ook de wisselbeker uitgereikt. Allen van harte gefeliciteerd!

Onderscheiding medewerkers

OLAT kent een speciale commissie voor onderscheidingen, met daarin mensen die in de loop der jaren hun sporen bij de vereniging hebben verdiend. Zowel de leden als het bestuur kunnen mensen uit ons midden voordragen voor een speciale erkenning. De lat voor deze toekenningen ligt hoog.

Op zijn eigen, overtuigende wijze presenteert Piet Knoester, de voorzitter van de commissie, deze lintjesregen.

Als eersten worden uitgenodigd naar voren te komen **Martien Verbakel** en **Wim Peters**, beiden pijlers van onze wandeltochten. Zij ontvangen de Speld van Verdienste, met op de oorkonde de volgende motivatie voor de toekenning:

“Omdat zij zich gedurende een aaneenschakeling van jaren hebben ingezet bij het bejilen van onze winter-

serietochten en het opschonen van deze parkoersen en die van de KWD als een vanzelfsprekendheid beschouwden. Mede hierdoor zijn zij een onmisbare schakel in het OLAT-vrijwilligersnetwerk.”

Vervolgens wordt een Speld van Verdienste uitgereikt aan **Jan Soetens** en **Anton Leijgraaf**. Ook zij vormen een koppel bij het bejilen van OLAT-wandelroutes. Helaas kan Anton zijn erkenning wegens ziekte niet in ontvangst nemen. De motivatie op de oorkonde luidt:

“Omdat zij zich gedurende een aaneenschakeling van jaren hebben ingezet bij het bejilen van de parkoersen van onze winterserie en de Kempische Wandeldagen. Mede hierdoor zijn zij een onmisbare schakel in het OLAT-vrijwilligersnetwerk.”

Verder wordt **Johan van den Hoogenhoff** uitgenodigd de Speld van Verdienste in ontvangst te nemen, met de volgende motivatie op de oorkonde:

“Tijdens onze wintersietochten en Kempische Wandeldagen is Johan de verbindingsman tussen de verschillende routes. Bovendien is hij altijd in de weer om het parkoers daarna weer schoon terug te geven aan de natuur. Een stille kracht, onmisbaar bij onze activiteiten.”

Tot slot van deze ceremonie ter toekenning van de Speld van Verdienste is het de beurt aan **Hugo Prinsen**. Geen vrijwilligersbaantje waar de mensen voor in de rij staan, maar Hugo doet het al heel veel jaren met veel ‘plezier’. De toegift die hij op zijn oorkonde meekrijgt, luidt:

“Hugo is al jaren onze vaste voorloper bij de winterserie-tochten. Ruim voordat de wandelaars op stap gaan controleert hij het parkoers op de bejiling. Bovendien is Hugo ontwerper en beheerder van het nachtraject van de Kempenlandtocht. Onmisbaar bij OLAT.”

Joop bedankt Piet en zijn commissie voor bewezen diensten.

Vervolgens nodigt hij Ad Verbakel uit om zijn vrouw Sjaan even mee naar de bar te nemen.

Ondertussen vertelt Joop de vergadering dat wij als bestuur in de overtuiging leven dat Sjaan het Lidmaatschap van Verdienste van OLAT dubbel en dwars heeft verdiend. Hij vraagt toestemming dat ook aan Sjaan, te mogen melden. De zaal klapt nog als Joop even daarna de oorkonde aan **Sjaan Verbakel** overhandigt en haar feliciteert met haar benoeming tot Lid van Verdienste. De tekst op de oorkonde voor de moeder van de OLAT-verzorgers is eenvoudig zoals Sjaan zelf, maar met veel inhoud:

“Wegens haar jarenlange inzet bij de verzorging van wandelaars tijdens onze winterseries, Kempische Wandeldagen en de Vierdaagse in Nijmegen. Wij bewonderen haar betrokkenheid.”

Contributie 2013

Dan gaan we over tot het vaststellen van de contributie voor 2013. Eigenlijk een formaliteit, omdat het de basis vormt voor een gezond boekjaar. Onze penningmeester heeft een mooi schema gemaakt dat de leden duidelijkheid geeft wat het voorstel inhoudt en wat men er voor krijgt. Het overzicht staat onder de rubriek ‘van de bestuurstafel’. Na een korte discussie over wanneer we ons senior mogen noemen, gaat de vergadering akkoord met het voorstel. In het kort gezegd gaan hoofdleden €30,00 betalen, seniorleden €28,00 en overige leden van een gezin €18,00.

Bestuursverkiezing

Dit jaar ben ik formeel aan de beurt om af te treden, misschien zou het ook wel iets hebben gehad om daar gebruik van te maken gezien mijn beperkte tijd vanwege Facebook. Maar voor het helpen van vrienden ben ik altijd in, dus nog maar een termijn erbij. De vergadering gunt me het plezier.

Frank Marchand is een paar maanden geleden ingegaan op ons verzoek zich kandidaat te stellen voor een bestuurs-

functie binnen OLAT. Er zijn geen tegenkandidaten en daarmee is zijn benoeming een feit. Frank wordt uitgenodigd zich even voor te stellen aan de vergadering en mag dan plaatsnemen aan de bestuurstafel. Wij heten hem van harte welkom.

Kascontrole

Omdat Frank zitting had in de kascommissie moet een nieuw lid voor deze commissie worden benoemd. Co Tops is bereid deze functie op zich te nemen, waarmee ook deze commissie weer compleet is.

Reguliere commissies

Met de reguliere commissies heeft Joop vandaag blijkbaar wat moeite. Na de herbenoemingvraag aanvankelijk over het hoofd te zien, verzoekt hij de commissies in de gebruikelijke samenstelling verder te gaan.

Piet Knoester wijst erop dat Jan Rodenburg heeft bedankt als lid en dus ook geen lid meer is van de commissie onderscheidingen. Joop belooft hem een nieuw lid voor te dragen.

Rondvraag

Hierna nodigt Joop de vergadering uit voor de rondvraag. En daar wordt door enkele leden op ingegaan. De vragen hebben hoofdzakelijk betrekking op het protocol van orde, waar zeker gehoor aan zal worden gegeven.

Tot onze verrassing komt Sjef van Gestel naar voren en vraagt het woord. Hij memoreert het goede gebruik van vroeger dat bestuursleden voor het door hen verrichte werk werden bedankt door een afgevaardigde van de Bond. Dat schijnt echter uit de tijd te zijn en daarom richt Sjef een persoonlijk woord van dank aan ieder bestuurslid afzonderlijk. Wij zijn zeer verrast en erg vereerd door deze geste van Sjef.

Tenslotte sluit Joop de vergadering en wenst iedereen wel thuis.

voor OLATNieuws

-Ad van Asten-

Een natuurmonument

We naderen Esbeek vanaf Diessen en er staan al auto's in de berm ver voordat de toren in zicht komt. Zo tegen tien is het hier nog een drukte van belang. Dertigers zijn er niet veel meer, maar meer onthaast volk des te meer. Ik koop een kaartje voor de helft van de prijs en ruil dat bij Henk in voor een routebeschrijving. De eerste 33 nummertjes gaan allemaal dezelfde kant op, dus ik berg hem meteen op, heb ik thuis ook nog wat om na te kijken. De pijlen hangen er niet voor niets en of het straatje nu Klapstaarten of Oude Trambaan heet maakt dan niet veel uit. En je bent meteen buiten de bebouwde kom en bij het eerste van de vele bospaden die vandaag nog zullen volgen.

Als je Esbeek zegt dan weet iedereen dat je vlakbij Landgoed Utrecht zit. Daar beginnen vandaag onze omzwervingen. Er loopt al iemand foto's te maken en ik word herkend door het gezelschap. Trouwens iedereen zegt vanmorgen goedendag, zelfs de Belgen zijn blij dat ze naar Nederland mochten om te wandelen.

Wat valt er zoal op als je door een bos loopt, meestal zijn dat bomen en na een kwartier weet je toch niet meer waar je bent. Myriam heeft in haar voorbeschouwing ook geschreven over vennen, die we hier veelvuldig zullen treffen. Het eerste is al meteen van behoorlijke afmeting. Ergens moet ik door een sloot om in een ander bosperceel te komen, maar daar kun je zelfs geen natte voeten krijgen.

Dan word ik ingehaald door onze kandidaat voor het bestuur, die nog helemaal fris tegen het hele OLAT-gebeuren aankijkt. Hij komt ook een beetje van deze kant: Tilburg de Reeshof. Frank zit in het onderwijs en hij gaat ons nu ondersteunen bij de beslommeringen die bij een actieve wandelclub horen. Wij komen er nog wel achter waar zijn vaardigheden liggen. En volgens Frank moet hier ook ergens hei liggen, ik beloof hem dat die straks wel zal komen!

Sinds Dini geen auto meer rijdt, moeten we ruim vooraf met de familie afspraakjes maken om op de plaats van bestemming te komen. Door de week is dat meestal geen probleem, maar voor zondagsmorgens gelden andere regels. 'Hoe laat' is dan meestal het toverwoord voor succes. 'Negen uur', en dan lukt het over het algemeen wel om voor tien uur ter plekke te zijn. Deze keer reed Ton voor met Dini's voormalige auto en dat zit toch net een beetje lekkerder dan in een 'Opeltje'!

We lopen samen op tot de rustpost, maar hij loopt 10 km meer dan ik en neemt daar al gauw afscheid. Bij het kraampje van Joop en Onne neem ik warme chocolade met koffiemelk, heerlijk! Er zijn nog veel meer kennissen die hier hun eerste bakkie doen.

D'Utrecht laten we nu verder voor wat het is en we betreden de Rovertsche Hei. Niet dat het meteen opvalt, maar toch zijn het nu niet alleen de bomen die de aandacht trekken. De rododendronstruiken worden hier intensiever, verder een enkele boerderij op afstand en nog een paar huizen als bewijs dat hier van oudsher een nederzetting is geweest. Een moderne paddenstoel geeft aan dat je hier alle kanten op kunt. Al een hele poos wandel ik achter een groepje rand-migranten, maar ik kom er niet achter of het echte Belgen zijn. Van het natuurgebied waar we nu wandelen schijnen ze echter nog nooit gehoord te hebben, maar ze zijn vol lof over alles wat ze te zien krijgen. Een typisch huis met roodwit gekleurde vensters geeft aan dat we op een landgoed wandelen. Even verderop een monument ter nagedachtenis aan een fusillade tijdens WOII. Hoe kon het gebeuren!

De bospaden volgen elkaar op en af en toe nog een eenzame woning, met de typische vensters. Auto's op de oprit geven aan dat ze bewoond zijn. Nu nog een eindje verder door en dan scherp linksaf over een veld om weer even in de wereld te komen. Toch denk je daar even dat het geen werkelijkheid is. Een of andere fantast heeft zijn vroegere restaurantje het uiterlijk van een kasteel gegeven, met een heuse watergracht ervoor. Le Chateau aan de Grens in Poppeel bestaat echt als Brasserie en aanverwante zaken.

Ik neem plaats op de waranda van het tegenover gelegen Grenscafé en doe gewoon Hollands: ik eet mijn boterham met zult en een snee krentenmik op. Valt niet op, als je je maar verdekt opstelt tussen mensen die al een drankje hebben.

Nu even opletten, want de route splitst zich hier. Na ruim 11 km samengaan met de 30 en 40 km gaan de 20 km-wandelaars even verderop rechtsaf het bos in, terwijl de 30

en 40 km hier linksaf richting landgoed Nieuwkerk en Breehees gaan. Na een paar honderd meter gaat mijn weg rechtsaf opnieuw het bos in. Aanvankelijk is er iets meer landbouwgrond, maar al vlug verdwalen we op bospaden die naadloos in elkaar overgaan. Ik heb het rijk zo goed als alleen. Zo'n 100 meter voor mij nog enkele wandelaars maar verder niets. Heb het vermoeden dat ik een van de laatsten op deze afstand ben. Dan wordt het even drukker met fietser, maar ook auto's staan her en der geparkeerd. Links zie ik bebouwing, maar wat het voorstelt kan ik niet zo gauw waarnemen. Even later ga ik over een brugje dat de oevers van het riviertje de Ley met elkaar verbindt. Opnieuw ben ik binnen de bewoonde wereld van een landgoed, dat als Gorp wordt aangeduid. Je moet van goeden huize komen om precies te weten hoe hier de landgoederen met elkaar verweven zijn. Het schijnt echter dat een persoon er alles aan gedaan heeft om hier een mooi natuurlijk paradijs op aarde te creëren: Het Landgoed Gorp en Roovert, in de volksmond de Roversche Hei genaamd. En die persoon heette Joannes Goropus Bacanus, een verre nazaat uit de Babylonische spraakverwarring, gedurende de zestiende eeuw geboren in Gorp en overleden in Maastricht. Deze goede man brengt me maar even aan het twijfelen of ik wel de goede richting ben ingeslagen, want nu komen plotseling wandelaars uit verschillende richtingen dezelfde kant op wandelen. Het eettentje van Willem.

Ik heb er zo'n dikke 15 km opzitten. Bij Sjaan bestel ik soep en er is nog een plekje vrij op een bankje, weliswaar tussen twee personen in, maar dat mag de pret niet drukken. Het is nu net als op Facebook, je wandelvrienden komen van alle kanten toestromen. Ik heb het eigenlijk zo lang mogelijk geheim willen houden, maar iemand heeft het doorverteld dat ik ook op dat sociale medium rondwaal. Oorzaak is mijn kleindochter die het wel iets vond hebben om mij met deze koele bezigheid op te zadelen. Nu heb ik dus nergens tijd meer voor. Nu willen die vrienden natuurlijk ook allemaal meteen in OLATNieuws, maar ik leg de lat hoog: alleen boven de 80 kom je er deze keer in. Dus Tjeu, jij bent de gelukkige van deze maand. Miet, Toon, Sytse, Henry en Piet gaan met de bus mee naar België, die komen een andere keer wel aan de beurt. Als we ons op de post zo'n dik kwartiertje sociaal hebben bezig gehouden, wordt het tijd om weer op te stappen. Maak dan maar eens een keuze met wie je aan de wandel

gaat: Tjeu voelt zich in de steek gelaten, maar weet zich geborgen door Miet en Toon. Zo goed als het gaat probeer ik de anderen bij te houden en dat lukt vrij aardig. Sommigen verbazen er zich zelfs over dat ze ons op een afstand van 2 km wel twee keer moeten inhalen, maar dat is een kwestie van inzicht in het parkoers. Dan nog een ven, met de nodige omlijsting van verschillende begroeiing, dat in de zomermaanden zeker een bijzondere uitstraling zal hebben. Er lopen 'wilde' paardjes, of paardjes in het wild. Met een omweg door het bos mogen we de hele omtrek van het ven belopen. Het moet nog een heel gezoek geweest zijn om aan de meeste afstanden een flinke bonus mee te geven, maar uiteindelijk lukt het ons dan toch terug te keren in de omgeving waar we vanmorgen van start gingen.

Dan komt er aan het einde nog zo'n intrigerend woordje opduiken waarvan ik nog nooit heb gehoord. Denk in eerste

instantie nog dat het iets met het koningshuis te maken heeft, maar al vlug begrijp ik de echte betekenis van de Oranjabond. Het moet zich ergens voor mijn puberjaren afgespeeld hebben in de omgeving van Esbeek: En zo geschiedde dat de Oranjabond van Orde, die in 1893 was opgericht als filantropische instelling en anti-socialistische organisatie, door middel van heideontginning de werkloosheid

op het platteland bestreed. Met gelden uit 'de kwartguldenvereniging voor heideontginning', de vrouwenafdeling van de Oranjabond, werd in 1903 440 ha heidegrond aangekocht op de Roversche hei voor 35 gulden per ha. De ontginning van het aangekochte deel van de Roversche hei werd uitgevoerd in nauwe samenwerking met de Nederlandse Heidemij, waarin de Oranjabond van Orde in 1923 opging. Vlak bij Esbeek, waar we vanmiddag het dorp binnen gingen, staat nog een gebouw dat de naam draagt van deze ontginningsmaatschappij.

In het dorp nemen we her en der nog een paar zijstraatjes en komen dan bij de dorpskerk, met niet ver daarachter de coöperatieve dorpskerk Schuttershof, waar we vandaag als organisatie te gast waren. Al bij al een unieke ervaring rijker door hier in dit natuurmonument, zoals de omgeving van Esbeek zeker genoemd mag worden, te hebben mogen wandelen.

Ad Verbakel en medewerkers, mede namens alle 1210 wandelaars, hartelijk bedankt.

-Ad van Asten-

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER .15 MAART 2012

1		Dennis van Reeden	4270	7	M
2		Martien van Achterberg	2465	6	M
3		Hans Pranger	1775	4	M
4		Henk Vink	1760	4	M
5		Gerrit Arfman	1510	3	M
		Ton Seetsen	1510	3	M
		Wilko v Nieuwenhuyzen	1510	3	M
	1	Anita Pepers	1510	3	V
		Jan Dinnissen	1510	3	M
10		Hugo Prinsen	1370	3	M
		Pieter Boots	1370	3	M
12	2	Sandra de Graaff	1345	4	V
13	3	Rinda Scheltens	1260	3	V
14		Ernst Westerhoff	1150	2	M
15		Wim van Cappelle	1050	2	M
16		Nico van Hassel	1010	2	M
		Peter van den Brink	1010	2	M
18		Rob van Stuivenberg	1010	2	M
		Frank Marchand	1010	2	M
		Ton de Jong	1010	2	M
		Jelte van der Zee	1010	2	M
		Frits Mennen	1010	2	M
		Hans van Heeswijk	1010	2	M
		Roel van der Wijst	1010	2	M
		Rik Weverbergh	1010	2	M
		Cor v/d Heijden	1010	2	M
27		Wim van Gemert	1010	2	M
		Rudolf van Rooy	1010	2	M
29	4	Isis la Croix	945	3	V
30		Koos van der Maden	895	3	M
31	5	Hanny Klumpkens	860	2	V
	5	Nicole Nacken	860	2	V
33		Dirk Donders	720	2	M
		Mart Douven	720	2	M
35	7	Marleen Raijmakers	720	2	V
		Cees Relou	720	2	M
37		Gerrit van Haandel	650	1	M
		Servee Derks	650	1	M
		Claude Herman	650	1	M
		Co Tops	650	1	M
		Piet van Buul	650	1	M
		Klaas Bakker	650	1	M
	8	Riet Emans	650	1	V
	8	Jeannette v Boerdonk	650	1	V
45		Erik Dikken	635	2	M
47		Huub Raijmakers	360	1	M
	10	Connie Raijmakers	360	1	V
48		Coby Visser			

ENQUETE CLUBKAMPIOENSCHAP

Ons clubkampioenschap in de huidige uitvoering bestaat nu 12 jaar. Bij aanvang, in 1999, gingen wij van het standpunt uit dat zowel onze recreatieve langeafstandwandelaars als onze prestatiewandelaars in een gezamenlijke competitie onderling zouden kunnen uitmaken wie er clubkampioen zou kunnen worden.

Wij dachten jarenlang over een genuanceerd schema te beschikken om iedereen gelijke kansen te kunnen bieden. De prestatiewandelaars werden namelijk benadeeld door het feit dat alleen dan punten waren te verdienen als een snelwandelaafstand ook was opengesteld voor de prestatieklasse. Die mogelijkheid was 12 jaar geleden bijna gelijk aan nu. Omdat een prestatiewandelaar nog geen langeafstandwandelaar is en andersom, iemand die wel 100 km achtereen kan wandelen misschien wel anderhalf uur nodig heeft om 10 km achter zich te laten, werd besloten om vooraf aan een lange afstand een bepaald aantal punten toe te kennen. Omdat er relatief weinig mogelijkheid is om deel te nemen aan korte prestatiewandelingen werd daarnaast een speciaal puntenschema gehanteerd voor prestatieafstanden. Verder zouden speciale bonuspunten aan een tocht meer status geven. Allemaal goed doordacht om uiteindelijk tot een winnaar te komen.

Wij zijn nu 12 jaar verder en ons bereiken signalen dat men tegenwoordig toch anders tegen het geheel aan kijkt als destijds de bedoeling is geweest.

Wij willen die ontwikkelingen niet in de weg staan en staan open voor diverse meningen met als doel een gezamenlijke clubcompetitie te presenteren met 'nagenoeg' gelijke kansen voor iedereen.

Die mogelijkheden zijn:

- Op dezelfde voet doorgaan, zoals dat nu gebeurt.
- Korte prestatieafstanden anders beoordelen en competitie verder gelijk houden.
- Alleen nog de prestatietocht van OLAT laten mee tellen voor de competitie en daarnaast een aantal 'klassieke' prestatietochten benoemen en alleen bonuspunten voor OLAT-tochten.
- Ik doe het volgende voorstel:

U kunt uw mening opsturen naar:

Ad van Asten

Lupinelaan 27

5691 WC Son en Breugel

of e-mail naar lps@olat.nl

(alleen schriftelijke meningen of per e-mail tellen mee)

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	tocht	afstand	starttijd	punten	bonus
za 14 april	LAT Tocht Castricum (duinkaart verplicht)	60 km	07.00 uur	250	
za/zo 20/21 april	Nacht van Loon	15 uur/95 km 50 EM	21.00 uur 21.00 uur	400 360	schema schema / binnen 14.00 uur
za/zo 21/22 april	Haarlem, groeps- wandeling	80 km	16.00 uur	360	
vrij/za 27/28 april	WIK/RWV Ridderkerk	80 km	23.00 uur	360	
zo/ma 29/30 april	KM Emmeloord	80 km	22.00 uur	360	
za/zo 05/06 mei	NOAD Bocholtz	135 km	11.99 uur	550	
za 05 mei	WS Friesland Joure	60 km	07.00 uur	250	
vrij/za 11/12 mei	LAT Hilversum	80 km	22.00 uur	360	
vrij/za 11/12 mei	ZWV Zwolle	80 km		360	
vrij/za 11/12 mei	SKM Etten-Leur	80 km	24.00 uur	360	
za/zo 12/13 mei	KM Oosterhout	80 km	21.00 uur	360	

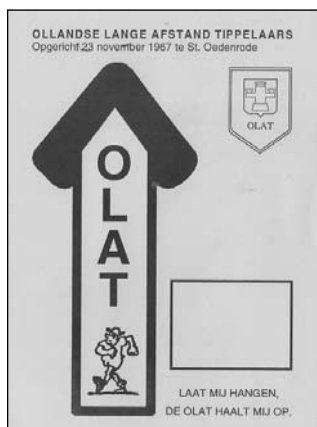
LET OP:

Er telt slechts 1 wandeling per weekend mee voor het clubkampioenschap. In totaal tellen er slechts 26 wandelingen mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meerdere tochten telt automatisch de tocht met het hoogste puntenaantal. Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich - bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht - bij Ad van Asten (tel. 0499-473767 of e-mail lps@olat.nl)

AGENDA SNELWANDELWEDSTRIJDEN EN PRESTATIETOCHTEN

datum	organisatie	plaats	locatie	afstanden
za 12 mei	Henk Plasman	Best	Baan GM	open training
do 17 mei		Gouda	1ste 3 luik	5000 m baan
za/zo 26/27 mei	RWV	Schiedam	Beatrixpark	sportweekend
vr 01 juni		Echt		Pepijnloop 5 km baan

De pijlers van de winterserie

Op zondag 26 februari was ik aan de wandel in Esbeek. In totaal waren er 1210 deelnemers aan deze prachtige winterserietocht. Het was een heerlijke wandeldag: prima weer, een hele mooie route en, zoals altijd, de goede verzorging op de wagenrusten. Al lopende, met de routebeschrijving in de hand en vertrouwend op alle duidelijke aanwijzingen op bomen, hekjes etc., verwonder je je over de organisatie. Er zijn namelijk niet alleen routes van 10 of 15 km, maar ook van 20, 30 of 40 km. En dan vraag je je af hoe dit in z'n werk gaat: dat dubbele A4-tje waarop precies aangegeven staat na hoeveel meter bijvoorbeeld een bocht volgt, alles correspondeert met de pijlen die ons, wandelaars, leiden door de mooie Brabantse natuur. Reden om dit eens te onderzoeken. Tijd voor een kijkje achter de schermen, waar meer mensen actief zijn dan je verwacht!

Hoe begint het **vormgeven** van de winterserie?

Ad Verbakel, onze routebouwer, kent zo ongeveer ieder paadje in de Brabantse natuur. Eén blik op de kaart en hij weet feilloos (nou, het kan misschien een kilometertje extra zijn), in te schatten of het een route van 20 of 30 km kan worden. Hij ziet de route als het ware al voor zich, gevoed door zo'n 30 jaar ervaring!

Dan **op pad**, dikwijls met tweeën. Ad loopt met het **meet-wieltje**, voorzien van een computertje, z'n maatje met pen en papier. Zo wordt de route gebouwd. Zien ze een mooi laantje, dan moet er dat natuurlijk in opgenomen worden. Soms betekent dat: weer teruglopen, een streep door het concept, maar er is dan wel het voldane gevoel de route weer net een tikje mooier vormgegeven te hebben! IJverig wordt genoteerd: 'na 150 m linksaf bospad in', of 'na het ven, direct het smalle heipaadje op'. Met de, dikwijls spaarzame, **aantekeningen** buigt Ad zich 's avonds over de kaart en begint met het **intekenen** en het **vervolmaken** van de route.

Dan, in de week vóór de winterserie, start de volgende voorbereiding. Aan de hand van de routebeschrijving legt Sjaan Verbakel de **pijlen op volgorde**: rechtdoor, linksaf, compleet met nummers. Ad maakt vervolgens **voor iedere pijler een bak** klaar met daarin de routebeschrijving, de topografische kaart en de pijlen. Dat is een dag werken! Maar het is dan ook, zoals Ad zegt, 120% hobby.

Dan wordt het **zaterdag**. 's Ochtends zo tegen 9 uur verzamelt een groepje pijlers zich bij het startbureau. Natuurlijk moet er eerst 'n bakkie koffie gedronken worden, daarna start het werk. Ieder pijler krijgt een bak. De ene pijler begint bij het startbureau, de andere wordt naar een punt gebracht waar hij een verder gelegen lus van pijlen voorziet. Met 8 ervaren mannen, die dit werk al zo'n 10 jaar doen, wordt de klus geklaard.

Is dit niet vreselijk moeilijk, althans, zo komt het mij bij over..... Maar nee, de aanwijzingen op de beschrijving zijn zo duidelijk dat de **pijlen feilloos bevestigd** kunnen worden. Nou ja, soms is het wel eens moeilijk om het handschrift te lezen en dan wordt Ad voor alle zekerheid gebeld. Ad, is het zo goed? Vaak is een telefonische aanwijzing voldoende, soms springt Ad in de auto om op de bewuste plaats te komen kijken of het klopt. En zo vordert de dag. Zo tegen de klok van 15.00/16.00 uur is de klus geklaard, maar soms wordt er doorgewerkt tot de schemering.

En dan is het **zondag**, de wandeldag.

Opnieuw zijn de pijlers in alle vroegte paraat. De route wordt vanaf de klok van 06.00/06.30 uur **voorgelopen**: hangen alle pijlen er nog? Geen kwajongens die het leuk vinden om een routepijl weg te halen? Soms zie je een papieren pijl, tussen de gele plastic exemplaren. Dan weet je dat daar die kwajongens dus wel actief zijn geweest. Het ochtendlicht kleurt de lucht. De voorlopers zijn klaar en keren terug naar het startadres, waar ondertussen een gestage stroom auto's aan komt rijden. De eerste wandelaars zitten al aan de koffie, hebben zich ingeschreven en wachten tot het moment waarop de routes uitgedeeld worden. In spannende afwachting van een mooie wandeldag, die, zo blijkt nu, niet zomaar even uitgezet wordt.

Hoe toevallig dat het idee voor dit artikeltje samenvalt met het bericht dat tijdens de jaarvergadering juist de pijlers en de voorlopers van de winter-serietochten gehuldigd zijn voor hun verdiensten. Zij ontvingen de Erespeld van Verdienste voor al het werk dat ze in de afgelopen jaren hebben verricht. Dat dit meer dan terecht is, mag duidelijk zijn na het lezen van dit artikel. Mannen en Sjaan, een woord van dank. En leuk om iets meer te weten van de totstandkoming van een winterserietocht.

-Myriam van den Berg-

De Munse Hoeve tocht

Op dinsdag 6 maart 2012 organiseerde OLAT een tocht vanuit Herpen. De start was vanuit zaal Taverne van restaurant Herperduin. Toen wij onze auto hadden geparkeerd en naar de hoofdingang liepen bleek deze op slot te zijn. Er hing informatie dat het restaurant op maandag en dinsdag gesloten was. Wat nu, vroegen een paar wandelaars. Ik stelde voor om de pijlen naar de Taverne te volgen. Daarop kwamen we bij een zijingang van het restaurant waar de deur ook nog eens open stond. Na de begroeting zochten we een plaatsje en bestelden koffie.

Ik maakte een praatje met een wandelaar naast mij en op een gegeven moment vertelde hij, dat hij voor dinsdag 7 augustus een tocht had uitgezet en of ik dan ook zou komen. Ik moest de wandelaar teleurstellen, want ik wist nu al uit mijn hoofd dat ik dit niet zou doen. Op 3, 4, 5, 9,10,11 en 12 augustus staat een 3- en een 4-daagse op mijn wandelprogramma.

Rond 10 uur begaven wij ons op pad. De groep bestond dit keer uit ongeveer 40 man. Nadat wij het vakantiepark via een zijuitgang hadden verlaten, diende zich al de eerste heuvel aan waar overheen onze tocht voerde. We kwamen op een grote zandvlakte uit, die overgestoken werd. Deze zandvlakte deed onwillekeurig denken aan het zandgebied van de Loonse- en Drunense duinen. We kwamen deze dag langs vier vennen, waarvan de eerste en de laatste dezelfde was en een ven was zo klein, dat het meer een vijver was. Het eerste grote ven, waar we langs liepen was het Klompven.

Herperduin. Oorspronkelijk maakte het gebied deel uit van een open heidelandschap. Overbegrazing door schapen en overmatige plaggenwinning zorgde echter voor ernstige aantasting van de heidevegetatie waardoor op uitgebreide schaal verstuing plaatsvond en plaatselijk hoge stuifduinen ontstonden. Eind 19e eeuw werd het gebied ontgonnen en

beplant met (overwegend) grove den. Later zijn ook andere boomsoorten aangeplant, zoals de corsicaanse den, lariks, douglasspar, inlandse eik en beuk. Naast het 'vastleggen' van zand, kreeg het nieuwe bosgebied ook een productiefunctie. De stammen van de bomen werden gebruikt als palen om de Limburgse mijnen te stutten. Om de bomen zo recht mogelijk te laten groeien, werden zij zeer dicht op elkaar geplant. Mijnhout moet immers recht zijn. De regelmatige bospercelen werden ontsloten door een intensief padenstelsel, zodat het hout gemakkelijk afgevoerd kon worden. Naast 'Herperduin' kent de lokale bevolking ook andere benamingen aan (delen van) het gebied toe: Maupertuus, Hoessenbosch, Grote Koolwijk en Achterste Hei-

de. In de loop der tijd echter, is de benaming Herperduin in gebruik geraakt voor het gehele bosgebied tussen Oss, Herpen, Berghem en Schaijk.

Na het bosgebied Herperduin kwamen we door natuurgebied De Maashorst. Een paar maal troffen we een aanplakbiljet waarop melding werd gemaakt op het besmettelijke paardenvirus Rhinopneumonie. Na een heideveld kwamen we bij het Ganzeven.

In de Herperduin bevinden zich een tweetal vennen. In het midden van de Herperduin ligt het Groot Ganzenvan. Dit ven kent een natuurlijke oorsprong. Het Klompven bevindt zich aan de oostzijde van de Herperduin, aan de binnenzijde

van een grote stuifduin. Dit ven is kunstmatig ontstaan door zandafgravingen ten behoeve van de aanleg van de A50.

Verderop kwamen we langs een paar boomstammen waar zitbanken in gemaakt waren. Na een Mariakapelletje steeg ons pad. Via een brug staken we de Graafseweg / N329 over. Er werd aan de Graafseweg aan de weg gewerkt. Het was niet duidelijk op er een tweebaansweg er naast werd aangelegd of dat een tweebaansweg gerenoveerd werd.

We kwamen uit bij de Munse Hoeve. Het was deze boerderij aan te zien dat er achterstallig onderhoud was. Duidend in de denkbeeldige geschiedenisboeken bleek dat dit gebied al een geschiedenis heeft uit de 16e eeuw. En die geschiedenis was lang niet altijd zo fraai.

We volgden nu de Munlaan. Langs deze weg stonden alleen maar zeer exclusieve woningen. In een tuin stond een standbeeld van een paard met een jong veulen. Het verste punt van de wandeling was nabij Restaurant Zaal 't Putje. Het was nog te vroeg voor een caf rust en daarom vervolgden we ons pad waarbij we om de Pervijver heen liepen.

Nu kwam alsnog onze binnenrust in het zicht, te weten motel de Naaldhof. We gingen hier in een zaaltje zitten waarbij we bediend werden met koffie en naar keuze groentesoep en tomaatsoep. Op het laatste moment werd nog toestemming verleend om onze eigen meegebrachte boterhammen op te mogen eten. Net voordat we de rust zouden verlaten at ik zichtbaar een appel op. E n van de deelnemers, die jarig was, zei dat de appelpost verderop was. Ik wist wel dat er nog een buitenrust zou volgen, maar of we dan ook een appel zouden krijgen, dat leek mij niet waarschijnlijk. Maar ik wist toen ook nog niet dat de jarige wandelaar op de volgende rustpost, ter gelegenheid van zijn verjaardag, een appel zou uitdelen.

Toen we de rust net hadden verlaten

kwamen er zo'n zeven met de fietsbellende meisjes langs. Toen we de Graafseweg weer op de zelfde plek overstaken, stonden daar de bellende meisjes met hun fiets stil. Het leek hen wel leuk om achter ons aan te fietsen. Maar spoedig verlieten we het asfalt-pad. En de voornoemde meisjes vervolgden verder hun eigen pad.

Nu volgden we een tijdlang de noordkant van bosgebied Herperduin. daarbij hadden we vergezichten op Berghem. Ook kwamen we nog langs een oude brandweertoren die nu dienst deed als observatietoren ten behoeve van vogelwaarneming. Via de Koolwijksestraat werd Koolwijk bereikt. Hier was de Sint Annakapel bezienswaardig. E n van de deelnemers was jarig en trakteerde zolang de voorraad strekte. Ik ging eerst foto's maken en daarop feliciteerde ik de jarige. De uit te delen traktaties waren inmiddels op.

De St. Annakapel bevindt zich in Koolwijk. Koolwijk wordt in het plaatselijk dialect uitgesproken als K lluk. Hoewel Koolwijk een klein plaatsje is wordt het toch nog verdeeld in de Grote Koolwijk en de Kleine Koolwijk. De St. Annakapel bevindt zich in de Grote Koolwijk. De naam Koolwijk is afkomst van een koele en heldere beek. Vroeger heette Koolwijk Koelbeek of Coelbeeck. De kapel was het doel van een jaarlijkse bedevaart. In de 18e eeuw verwierf men een reliek van de Heilige Anna. Op 15 mei 1801 deed Paus Pius VII een aflatbul uitgaan. Aan degenen die op 26 juni de kapel bezochten werd een volle aflat verleend. Een aflat is de kwijtschelding voor God van tijdelijke straffen voor zonden.

Bij de St. Annakapel hadden we ook een rust. Er stonden 3 bankjes. Toen we onze wandeling vervolgden bleek aan de achterkant van de St. Annakapel een beeld en een tegel met opschrift ingemetseld te zijn. Verder stond er een beeldhouwwerk met de omschrijving De Koll k in Beeld.

De Koll k in Beeld is een initiatief van de stichting Herpen in Woord en Beeld.

Het kunstwerk is ontworpen door de plaatselijke kunstenaar Geert Castenmiller. Een commissie met voornamelijk bewoners van de Koolwijk, hebben als klankbord voor de kunstenaar gefungeerd. Het kunstwerk dat geheel van staal gemaakt is, verbeeldt de Koolwijk in al haar facetten: de maiskolf en de koeien verwijzen naar het actieve agrarische verleden en heden van de Koolwijk, zowel wat de akkerbouw als de veeteelt betreft, de opengewerkte ronde vormen verwijzen enerzijds naar de hechte gemeenschap aldaar en geeft anderzijds weer dat men ook open staat naar buiten toe. Ook de Sint Annakapel heeft een plekje in het kunstwerk gekregen en completeert de compositie. De compositie wordt gecompleteerd door het bronzen beeldje van Moeder-Anna-tendrie n (moeder Anna, Maria en het kindje Jezus) gemaakt door Joop van Amelsfoort uit Heesch.

Door bosgebied Herperduin en langs het Klompven (de andere zijde als op de heenroute) liepen we weer terug naar de finish. De afgelegde afstand bedroeg 20 km. Het was een hele aardige tocht geworden.

-Henri Floor-

Een steen op je graf: we zijn je niet vergeten

De dag begint goed. Op weg naar Diemen zie ik op een in het bos verscholen weitje vier reeën staan, hun hoofden opgeheven als ze naar de voorbijrazende Intercity kijken. Drie geiten en een bok met al een klein geweitje. Dan verlies ik ze uit het oog en brengt de trein me verder richting Diemen, waar ik het Westerborkpad weer oppak. Het centrum wordt flink verbouwd. Bij het winkelcentrum is de straat opgebroken en een grapjas heeft alle fietsen in de verschillende rekken op hun kop gezet. Vreemd gezicht hoor, al die banden in de lucht.

Langs het Penbos loop ik Diemen uit en het Diemberbos in. Het is meer een park dan een bos, maar de statige bomenlaan die me er verwelkomt, is schitterend. Een boomkunstenaar heeft in lage stammen houten pijlen gesneden die een kunstroute aangeven. Onder de indruk ben ik niet. Aan een rieten wand hangen kinderlijke gedichtjes over bos en bomen.

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken.

Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend.

In het maartnummer van OLATNieuws deed Rinda Schelkens verslag van haar eerste etappe, van Amsterdam naar Diemen.

Dit is deel 2, Diemen – Bussum, 27,5 km.

Ik ben het echter eens met Joyce Kilmer die schreef 'I think that I shall never see a poem, lovely as a tree'.

Struikelstenen

Even verderop kom ik een gele pijl tegen van de NHWB. Een weespil? Ik heb geen idee en laat hem hangen. Even later kom ik de eerste wandelaars tegen. Die vertellen me dat de NHWB 75 jaar bestaat en daarom een tocht heeft georganiseerd vanuit Weesp. Daar loop ik recht op af en de hele weg blijf ik wandelaars tegenkomen. Vooral de korte afstanden, vermoed ik, want er zijn veel kinderen bij en mensen die wat moeilijk lopen. Langs het spoor steek ik het Amsterdam-Rijnkanaal over, passeer twee EHBO-ers die een waakzaam oogje in het zeil houden en volg de treinen tot aan station Weesp. Daar ga ik onder het station door en kom aan de voorzijde opnieuw pijlen tegen van de NHWB. Ik loop de wandelaars achterna naar het centrum, waar onze wegen even scheiden. Ik maak een uitstapje naar de synagoge, waar ik meteen word herinnerd aan het doel van dit pad: zij die verdwenen zijn niet vergeten. In Weesp doen ze dat met 'struikelstenen'. Kleine stenen met een

messing plaatje, waarop de namen en informatie staan van Joden die zijn weggevoerd. Mensen voor er wie geen graf is dat je kunt bezoeken en die op deze manier toch weer een plaats hebben gekregen in hun gemeenschap. Het zijn er 59. Even voorbij de synagoge duik ik de Sleutelsteeg in. Pal voor de groene deur van nr 3 liggen drie glimmende stenen in de straat. "Hier woonde Hartog Goldstein. Geb. 1870. Deportatie 10.3.1943 uit Westerbork. Vermoord 13.3.1943 in Sobibor." Een man van 73, die hier woonde met Samuel van der Hal van 62 en Rieka van der Hal-Denneboom van 71. Drie mensen, verdwenen, vermoord.

Horeca?

Ingetogen loop ik verder. De kerk gaat net uit en orgelmuziek stroomt langs de huizen. Het Weesper Automaten Kabinet brengt weer een glimlach op mijn gezicht. Nooit geweten dat zo iets bestond.

Het museum is echter nog gesloten en ik vervolg mijn weg langs een klein fort, bastion de Bakkerschans. Dit is genoemd naar een windmolen uit 1672 die uitsluitend voor plaatselijke bakkers graan maalde. Kort daarop is er de Utrechtse Vecht, hoewel ik het water amper zie door de vele woonboten.

Wanneer ik wel vrij uitzicht heb op de rivier haal ik mijn schouders op. De Overijsselse Vecht is natuurlijk véél mooier. Ondertussen bestudeer ik alvast de kaart en de volgende etappe en het valt me op dat in de gids nergens horeca staat aangegeven. Dat ervaar ik als een gemis. Een LAW is voor mij geen sport, maar een dagje uit en daarbij mag een terrasje niet ontbreken. Ik heb het idee dat ik daarin niet de enige ben en meer mensen hun etappes plannen met een café-rust in het achterhoofd. In de winter wil je misschien warme chocolademelk en in de zomer is het handig om te weten waar je je flesje kunt bijvullen. En natuurlijk, vrouwen willen graag een echt toilet.

Mijn eerste etappe was kort en daarom heb ik een rust niet gemist. Nu besluit ik de horeca langs de route in kaart te brengen voor de wandelaars die na mij komen.

Muiderslot en Muizenfort

Vlak voor Muiden kom ik weer wandelaars tegen en samen lopen we het vestingstadje binnen, waar ik direct mijn eerste visitekaartje van een restaurant scoor. Het is echter niet gezellig genoeg om te blijven en ik loop door. Het vroegere Raadhuis trekt me aan. In de gevel is het oude stadszegel van Muiden verwerkt en dat ziet er zeer fraai uit. Een paar honderd meter verder en weer twee visitekaartjes rijker krijg ik bij Ome Ko dan het langverwachte appelgebak. Het café zit vol wandelaars, maar ik maak het me gemakkelijk op het terras. Ik geniet van de frisse lucht, het aarzelend zonnetje, het uitzicht op de haven en het Muiderslot. Wanneer ik Muiden uitloop, kom ik eerst nog langs het Muizenfort, een van de verdedigingswerken die van dit stadje zo'n belevenis maken. Het verhaal gaat dat de naam komt van de grijze uniformen

van de Nederlandse troepen in mobilisatietijd (1939-1940), maar het lijkt mij dat de naam ouder moet zijn. De mobilisatie duurde immers maar kort. Even verderop dan een graspad. Joepie! Lekker zacht aan mijn voeten

en ook met de overstapjes maak ik korte metten. Bovendien heb ik nu een prachtig uitzicht op het Muiderslot, de burcht uit 1280. Het ziet eruit als een kasteel in oorlogstijd: dikke muren, weinig ramen, veel schietgaten. Geen sierlijke kantelen of een fraaie omloop

waar de adellijke dames konden flanereren. Verbaasd lees ik dat de meeste kastelen in die tijd van hout waren. Floris V kon zich echter bakstenen veroorloven en was dus met recht 'steenrijk'.

Stenen

Ik slinger om het slot heen en beklim de dijk die me uitzicht geeft op het IJsselmeer. In een blauwe waas zie ik het eiland Pampus liggen, omringd door zeilbootjes. Ironisch, want juist aan de ondiepte bij dit in 1870 gebouwde forteiland, hebben we de uitdrukking 'voor Pampus liggen' te danken. Toen het IJsselmeer nog de Zuiderzee was, wachtten schepen bij dit eiland op het juiste getij om de haven van Amsterdam binnen te varen. Even verderop weer een herinnering aan de oorlog: ik wurm me tussen de anti-tankrails door om mijn weg te vervolgen. Nadat ik door iemands achtertuin ben gelopen (deel van de route!), komen me onderaan de dijk weer wandelaars tegemoet. Het zijn de lopers van de NHWB die terugkeren naar Weesp. Dit zijn de lange afstanden en de wandelaars zien er fris en opgewekt uit. Wanneer de dijk me in Muiderberg aflevert, laat ik ze dan definitief achter me.

Veel van het dorp krijg ik niet te zien. Een kort stukje onverhard door een parkje en een beeld gewijd aan de vrede brengen me algauw naar de Joodse begraafplaats. Joden kennen een eeuwigdurend grafrecht en alleen in zeer uitzonderlijke omstandigheden worden graven geruimd. Bij het betreden van het kerkhof is dan ook onmiddellijk te zien dat het zeer oud is. Aan de rechterzijde zijn de graven bijna verdwenen in een bos en ietwat overwoekerd. Sommige grafstenen worden met ijzeren beugels bijeen gehouden. Op veel stenen staan twee zegenende handen, op andere

zie ik een waterkan. Eén rij is aange-merkt als Kohaniempad. Mensen met de naam Cohen of een variant hierop worden vaak langs het pad begraven. Cohen is Hebreeuws voor priester en daar een begraafplaats onrein is, is het een priester verboden om een begraafplaats te betreden. De paden zelf zijn echter niet onrein en zo kan een priester toch het graf van familie bezoeken. Het grindpad brengt me naar een monument voor in de oorlog vermoorde Joden. Op een muurtje staat een schaal witte stenen. Ik laat de namen even op me inwerken, probeer me hen voor te stellen als mens met een geschiedenis, gewoonten en eigenaardigheden. Dan pak ik een steentje en laat Juda Gaarkeuken weten dat hij niet vergeten is. De gewoonte om stenen op een graf te leggen stamt vermoedelijk nog uit de tijd dat de Joden een woestijnvolk waren. Mensen werden begraven waar ze stierven en om het graf te markeren (en te voorkomen dat de overledene door aaseters werd opgegraven) werd het graf bedekt met stenen. Nomaden op doortocht vulden uit respect voor de dode de stenen weer aan. Vele eeuwen later hebben de stenen vooral een symbolische waarde. Ze vergaan niet, zoals de bloemen die wij gewend zijn op een graf te leggen. Het is een blijvend teken dat je op bezoek bent geweest, dat de overledene is geëerd en niet vergeten wordt.

Vogels!

Via de uitrit verlaat ik de begraafplaats en dat is maar goed ook. Via de officiële ingang komen juist twee 'bekeppelde' mannen binnen en even voel ik me een indringer met mijn wandelgids en camera. Het begint te miezeren en even vrees ik dat de bui door zal zetten. Gelukkig niet, juist wanneer ik bij het mooiste stuk van de route kom, breekt het zonnetje door. Het Naardermeer. Een klein stukje paradijs in Nederland. Voor ik het wandelen ontdekte, was ik semi-enthousiast vogelaar. Hoewel ik mijn telescoop inmiddels aan mijn ouders heb ge-

ven om sterren te kijken, geniet ik nog steeds van alles wat vliegt en zingt. Daarom heb ik vandaag ook mijn verrekijker bij me. Terwijl ik het ene klaphekje na het andere doorsta, kijk ik om me heen. Het Naardermeer zelf is aardig leeg, maar in de omringende weilanden zitten vogels zat. De lucht is vervuld van ganzen, maar die hebben me nooit geboeid en aan de agressieve Nijlganzen heb ik zelfs een hekel. Ik richt mijn blik op enkele plassen en ontdek twee paartjes slobenden, die met hun brede snavels het water filteren. Verder naar achteren is de schoonheid van een zilverreiger onmiskenbaar: alsof de zon een speciaal straaltje op aarde heeft gericht. Geconcentreerd poetst de reiger zijn veren, die opbollen in de wind. Erg mooi.

Uiteindelijk loop ik toch maar verder en kom uit bij een huis. In het tuinhuis zijn enkele stoelen voorzien van uitnodigende kussens. Ik ga even zitten en krijg al gauw gezelschap van de bewoonster. 'Tante Annie' is 87 en woont hier al 65 jaar. In het begin zonder licht, gas of water. "Niemand wilde hier wonen," vertelt ze, "maar nu heb ik een van de mooiste plekjes." Haar man werkte voor Natuurmonumenten en heeft veel sloten nog met de hand uitgebaggerd.

Ook voor haar was er veel handwerk. Wanneer schoolklassen langskomen, laat ze hen het wasbord zien dat ze gebruikte voor de wasmachine werd uitgevonden. Bij mooi weer en als ze zin heeft, zet ze koffie en cake klaar voor de wandelaars die hier langs komen. Die cake moet beslist worden verborgen onder een theedoek. Als ze dat niet doet, zien de mussen hun kans schoon. Ze draait de cake om en inderdaad zitten er aan de onderkant twee fikse gaten in, waar de brutale vogels dwars door het plastic hebben gepikt. Wanneer de volgende wandelaars zich aandienen om naar de smakelijke verhalen van tante Annie te luisteren, ga ik verder. Het is nog maar een klein stukje naar Bussum, het eindpunt voor vandaag. Net als de eerste etappe ben ik onder de indruk. De geschiedenis voelt een heel stuk dichterbij dan voorheen. Ik kan niet wachten tot ik verder mag.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

Noot van de redactie: De gids behorend bij het Westerborkpad is verkrijgbaar bij de OLAT-wandelboekwinkel of te bestellen via onze website.

Burgenweg / Pandurensteig

zaterdag 24 september 2011

traject: Weissenstein – Falkenstein – Kandlbach – Rinchnach – Zimmerau – Klingenbrunn – Spiegelau
afstand: 20 km

overnachtingadres: Hotel-Cafe-Bäckerei Konditorei Würzbauer

We hadden goed geslapen in Burggasthof Weissenstein en konden al om 7 uur ontbijten, terwijl officieel het ontbijt tussen 8 en 10 uur was. Wij waren die dag de eerste gasten en wellicht dachten ze dat er verder niemand meer kwam.

We vervolgden ons pad langs de Pfahl, en liepen zowel langs bosranden als in het bos. Onze eerste doorkomstplaats deze dag was de buurtschap Falkenstein. Hier ging ons pad steil omhoog. Vervolgens kwamen we in Kandlbach. Bij een kerkje leegde Coos een schoen met steentjes. Coos zag op een huis Getränke Markt staan. We besloten naar de winkel toe te gaan maar de winkel was niet meer. We wilden namelijk de Fantaflesjes, die met water waren gevuld, verwisselen voor echte limonade.

In de vorige drie nummers berichtten we over deze 'huwelijksreis op herhaling' van Coos Verburg en Henri Floor. Hieronder lees je de laatste aflevering van het verslag van hun tocht.

Over graswegen ging het verder naar Rinchnach. Evenals in andere plaatsen zagen we ook hier muurschilderingen. In het centrum van Rinchnach kochten we bij de bakker brood en flesjes limonade. Ook koffie (latte macchiato) was hier verkrijgbaar en buiten op het terras dronken we ieder twee glazen koffie en aten we twee bananen. Toen we Rinchnach verlieten, kwamen we langs een huis waarbij een heleboel platte houten palen waren bevestigd met namen van overleden personen. De volgende doorkomstplaats was Zimmerau. Hier stonden naast een Gasthof maar een paar huizen. In het Gasthof dronken we weer latte macchiato. Nu volgde een lange passage door bosgebied waarbij het pad ook steeg. Vlak nadat Coos voorstelde om op een boomstronk te rusten, kwamen we bij een noodhut waar je eventueel kon slapen. Buiten stond een picknicktafel waaraan wij een rust hielden. Nu kwam een splitsing waarbij wij een alternatieve route liepen, want de officiële route zag er gevaarlijk uit: op de kaart lagen de hoogtelijnen dicht tegen elkaar aan. We kwamen uit in Klingenbrunn, nadat we wel het hoogste punt van de route, 848 meter boven NAP hadden gepasseerd.

Ook in Klingenbrunn dronken wij bij een Gasthof latte macchiato. Ze hadden hier een Germknödel in de aanbieding, Omdat ik daar dol op ben nam ik er een.

Een Germknödel is een deegspecialiteit uit Oostenrijk en het zuiden van Duitsland. Het is een grote, kogelvormige knoedel van brooddeeg gevuld met pruimencompote. Vlak voor het serveren wordt de knoedel met gesmolten boter overgoten en met een

mix van geraspte slaapbol (*maanzaad, red.*) en poedersuiker bestrooid. Er is ook een variant met boter en vanillesaus. Germknödel worden altijd warm geserveerd. Ze worden niet in de pan gebakken, maar in zout water gekookt (ongeveer 5 minuten) of in kokend water gestoomd.

Het was niet ver meer naar onze etappeplaats Spiegelau. We overnachtten hier bij Hotel-Cafe-Bäckerei Konditorei Würzbauer. Voor €2 kon ik hier internetten. Ik bekeek hier de foto's van de ZtotZ-tocht omdat ik hieraan in 2002 heb meegedaan en toen een tijd van 23½ uur noteerde. We kregen van de beheerder van ons overnachtingadres een bon waarmee we bij een Pizzeria €5 korting kregen indien we voor tenminste €20 euro besteedden.

zondag 25 september 2011

traject: Spiegelau – Palmberg/Reuteck – Langdorf – Großarmschlag – Judenhof – Schildertschlag – Grafenhütt – Bärnstein – Grafenau – Schlag - Harschetsreuth
afstand: 17 km

overnachtingadres: Schmugglerhof

In Spiegelau om 8 uur ontbeten. Om kwart voor negen gingen we op pad. Het was onbewolkt, en zonnig weer. Wolken zagen we in de middag alleen in de verte.

Dwars door Spiegelau liepen we naar de spoorlijn, verder langs de Große Ohe. Ons pad ging op een gegeven moment over zo'n steile helling dat we besloten om te keren. Coos durfde wel verder, maar we waren samen op pad. Over een andere route kwamen we nabij Palmberg/Reuteck terug op onze officiële route. Over een bossparkoers daalden we af naar Langdorf.

Over goede boswegen en –paden liepen we naar de brug over de Große Ohe bij Hirschthalmühle. Hier rustten we op een bank. Spoedig, nadat we ons pad vervolgden, verlieten we de officiële route vanwege een te verwachten steile helling. De weg naar Großarmschlag liepen we minder in bosgebied; dat was door de vele zonneschijn vermoeiender. In een Gästehaus in Großarmschlag dronken we latte macchiato.

Verder lopend zagen we een aantal nonnen wandelen. De zondagse kerkdienst was vermoedelijk afgelopen. We verlieten Großarmschlag en via de plaatsjes Judenhof en Schildertschlag kwamen we weer op de officiële route langs de Große Ohe. Nabij het stuwmeer, dat we trouwens niet zagen, steeg het pad naar Grafenhütt. Hier maakten we een foto van Gästehaus Pandurensteig, dat echter gesloten was. Daarna kwamen we door een deel van het uitgestrekte dorp Bärnstein. Met moeite staken we, nabij Grafenau, een drukke verkeersweg over. Opnieuw verlieten we de officiële route voor een steil traject. We kwamen uit bij een verkeersweg onder Grafenau en volgden een grintweg langs deze verkeersweg. We liepen door Schlag heen, tot we uiteindelijk in Harschetsreuth kwamen waar we bij de Schmugglerhof overnachtten.

maandag 26 september 2011

traject: Harschetsreuth/Schmugglerhof – Harretsreuth – Eiblöd – Heinrichsreit – Perlesreuth – Waldenreut – Kirchberg – Kirchleiten – Ellersdorf - Schrottenbaumühle

afstand: 21 km

overnachtingadres: Gasthaus Pension Schrottenbaumühle

We konden in de Schmugglerhof een kwartier vroeger dan officieel ontbijten, namelijk kwart over acht. Rond negen uur begaven we ons op pad. We liepen eerst naar Harretsreuth. Daarna volgden we de asfaltweg nog een kilometer. Vervolgens sloegen we af en dwaalden door bosgebied Hochreuten. Even voor Eiblöd kwamen we uit een bos en maakte het doorgaande pad een bocht naar rechts weer het bos in. Coos liep voorop en die moest ik terugroepen. We moesten een weiland oversteken waar helemaal geen pad zichtbaar was. De GPS, waarop de route ook stond, deed goede dienst.

We liepen naar een volgend bos en aan de bosrand hadden we een rust. Het was nu zo warm geworden dat we de jas konden uittrekken. Het was onbewolkt en de zon scheen weer volop. We kwamen in Heinrichsreit. Hier werd aan de doorgaande weg gewerkt, echter niet het gedeelte waar wij over liepen. Via Burgstall, Sonnletholz, Berg-

holz en Neblinger Holz werd Perlesreut bereikt. Het was deze dag behoorlijk warm en we hadden nauwelijks zin om foto's te maken. Bij een café Konditorei dronken we latte macchiato en aten een gebakje vanwege de 89e verjaardag van onze (schoon-)moeder op 25 september. Naast het café was een supermarkt waar we onze flesjes Fanta, die met water waren gevuld, verwisselden voor nieuwe flesjes Fanta.

We verlieten Perlesreut weer. Via Waldenreut, Kirchberg, Kirchleiten en Ellersdorf liepen we nu naar de Ilz, waarbij we weinig beschutting tegen de zon hadden. Langs de Ilz was het aangenamer door beschutting van bomen. Op een rust wisten wespen ons helaas te vinden waardoor de rusttijd werd ingekort. We bleven de Ilz meestentijds volgen tot aan Schrottenbaumühle (gemeente Fürsteneck) waar we overnachtten.

dinsdag 27 september 2011

traject: Schrottenbaumühle – Fürsteneck/Aumühle – Kalteneck – Fischhaus - Mausmühle – Schmidöd – Oberilzmühle/stuwdam – Hals - Passau . afstand: 25 km

overnachtingadres: Pension Zur goldenen Sonne

We hadden deze dag het ontbijt om 8 uur. We vertrokken om 9 uur. Ons pad voerde opnieuw langs de Ilz. De zon scheen en we hadden de zon tegen, zodat we af en toe tegenlichtopnames konden maken.

Voor Aumühle verlieten we de Ilz en volgden de Großer Oh. Verderop staken we de Großer Oh over en liepen toen weer terug langs de Großer Oh, maar nu dus aan de andere zijde. Na de oversteek van een kanaaltje kwamen we door Aumühle.

Dit buurtschapje had zijn beste tijd gehad. Er stonden hier al zo weinig huizen en de meeste stonden te koop waaronder een voormalig hotel/pension.

We kwamen weer uit bij de Ilz en volgden deze verder. Op een groot rotsblok in de rivier stond een Mariabeeldje. Dat was natuurlijk heel apart.

We kwamen in Kalteneck. De enige mogelijkheid om hier wat te nuttigen was in een pizzeria. Maar deze was nog niet geopend. We waren hiervoor 3 kwartier te vroeg. We staken de Ilz over. Een visser stond midden in de rivier ten teken dat het hier erg ondiep was. Zijn knieën staken nog boven het water uit. We kwamen uit in Fischhaus. Hier konden we weer latte macchiato krijgen met een appelgebakje.

Het nu volgende pad verliep af en toe veel steiler dan dat de kaart aangaf. Bij Mausmühle verlieten we de officiële route voor een te verwachten steil traject. Nu liepen we via Schmidöd alvorens weer op de officiële route uit te komen. Bij de stuwdam bij Oberilmühle vroegen we aan een man of het ver lopen was naar het café, waarop hij zei dat het gesloten was. Dat bespaarde ons een loopje.

Verderop konden we dan toch nog latte macchiato drinken bij Gasthof Zur Triftsperre. Daarna werd het plaatsje Hals bereikt. Hier was het officiële eindpunt van de Pandurensteig. We hadden hier nog uitzicht op een kasteelruïne.

We hadden een korte route gevonden die naar het centrum van Passau voerde. Daarbij hadden we ons verkeken op het steile traject. We verlieten Hals over een zeer lange trap. In Passau staken we de Donau over. Daarna liepen we eerst naar het station om de route van het station naar het overnachtingadres vast te verkennen. Tegen kwart voor zeven kwamen we bij ons overnachtingadres aan. Het ontvangstgedeelte zag er erg slordig en rommelig uit. Op de kamer lagen heel veel snoeren met stekkers die volgens

ons allang afgekeurd zijn. Toen de vrouw des huizes vroeg waar we gingen eten, zeiden we dat we langs een pizzeria waren gekomen en dat we daar wilden eten. Ze zei dat dit een slechte pizzeria was en ze verwees ons naar een andere pizzeria en daar hebben we prima gegeten. Coos koos de eenvoudigste pizza, maar doordat er bij de bestelling iets mis ging, kreeg ze een veel duurder pizza. We betaalden na afloop wel de opgegeven goedkopere pizza.

We kregen nog instructie hoe we de volgende dag de voordeur des huizes moesten sluiten omdat we voor het ontbijt vertrokken. We moesten de volgende dag, nadat we de voordeur hadden gesloten, de sleutel door een kier naar binnen gooien. De voordeur sloot dus niet bepaald hermetisch af. De volgend ochtend bleek dat de buitenteur niet op slot zat.

woensdag 28 september 2011

traject: Passau – Driebergen met de trein

We gingen deze dag met de trein naar huis. In ons overnachtingadres hadden we, zoals gezegd, geen ontbijt. Gelukkig waren de bakkers vroeg open en hier kochten we broodjes. We hadden nog voldoende jam bij ons. We kwamen ruim op tijd op het station aan en konden hier nog koffie kopen en naar tijdschriften kijken. We konden zelfs kiezen uit 2 Nederlandse kranten.

Daarna reden we met de trein naar Frankfurt. In de trein bestelden we verschillende malen latte macchiato. In Frankfurt hadden we een overstaptijd van een kleine 2 uur. We hadden namelijk goedkope treinkaartjes gekocht. Voor €138 exclusief verzend- en reserveringskosten konden we 1e klas reizen doordat we de kaartje 92 dagen van te voren besteld hadden via www.bahn.de.

De trein had in Arnhem een vertraging van 15 minuten. Dat was voor ons niet erg, omdat hiermee onze overstaptijd verkleind werd.

-Henri Floor-

AIRBORNEPAD "MARKET GARDEN" ZOEKT MARKEERDER

Airborne-pad "Market Garden" is op zoek naar een vrijwilliger die een stukje van het pad kan en

wil controleren, en waar nodig de markering herstellen. Ad Koerntjes is gestopt als markeerder en voor Erik Dikken, die tot dusver een stuk overnam, wordt het te veel aan afstand.

Het betreft het laatste gedeelte van het pad, van Heveadorp naar Arnhem, of anders gezegd, van het Drielse veer tot aan het station van Arnhem, geheel dus aan de overzijde van de Rijn. Uit de gids is het een gedeelte van kaart 30 en de kaarten 31 en 32. In totaal is het een traject van 14,4 km.

Er wordt voornamelijk met markeringsstickers gewerkt.

Elke vrijwilliger is natuurlijk van harte welkom, maar deze oproep is met name gericht aan iemand die in de buurt woont (handig in verband met mogelijk bekendheid van het gebied, alsook de reisafstand). Het gebied en de markeermogelijkheden kennende, is het goed te doen in één dag. Je kunt er natuurlijk samen met iemand anders ook een "dagje-uit" van maken.

Het is de bedoeling dat het pad een keer in het voorjaar en een keer in het najaar wordt gecontroleerd.

Erik en/of ikzelf zijn graag bereid om je de eerste keer op weg te helpen. Uiteraard krijg je dan ook de benodigde markeringsmaterialen overhandigd.

Reacties graag naar:

Jan van Berkel,

Padcoördinator ABpad

06-13420251 - jmber@home.nl

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

3 september (vervolg)

De Chemin du Saint Jacques biedt voldoende reden om daar een nieuw café te bouwen. De koffie met koek smaken goed. Zo'n 10 km verderop maak ik nogmaals een stop bij Rieutort-d' Aubrac. Ik bestel daar een biertje en een omelet. Het is inmiddels half twee en ik vind dat ik het wel verdiend heb. Mij valt vandaag vooral de verandering in de natuur op: geen sprinkhanen, krekels en hagedissen die plotseling voor je voeten weg schieten, maar wel veel meer prachtig bloeiende bloemen en heidestruiken in volle bloei. Het landschap is ook veel opener met verspreid veel grote rotsblokken. Het graniet van het Margeride gebergte is nu geheel verdwenen. Bij de schilderachtige brug over de Bes beek, kan ik de verleiding niet weerstaan en volg het voorbeeld van een paar dames die met de voeten in het heerlijk koude water zitten. Dat geeft verkoeling aan het hele lichaam.

De laatste 5 km naar het plaatsje Nasbinals leg ik in een rap tempo af en bereik mijn eindpunt voor vandaag al voor 16.00 uur. Daarmee zit ik nog precies op mijn wandelschema. Weliswaar heb ik er een rustdag voor moeten opofferen, maar al bij al heb ik toch lekker gewandeld.

Bij de kerk in Nasbinals tref ik Bart, een Nederlander die ook naar Santiago wandelt, maar eerst nog Lourdes aan doet, waar hij een langere pauze heeft gepland.

Ik neem mijn intrek in een 'gîte', waar ook de Fransman Jean-Paul met de blaar net komt binnenwandelen. Ik stel hem gerust en zeg hem dat ik hem direct zal behandelen.

Na een glas wijn, samen met Jean-Paul en Serge, nodigen zij mij uit om samen de avondmaaltijd te gebruiken. Die uitnodiging neem ik graag aan. Zij hebben een grote pan spaghetti klaargemaakt en de inhoud wordt weggespoeld met rode wijn.

Buiten is het intussen gaan regenen, maar dat deert me nu niet meer.

Als laatste van het gezelschap zoek ik om 21.00 uur ook mijn bed op. Maar omdat ik maar weinig nachtrust nodig heb, ben ik om 02.00 uur al weer klaar wakker. Zonder veel herrie te maken stap ik uit bed en werk nog wat notities uit voor mijn Santiago wandelreis in 2012 van Le Puy naar Conques.

Omstreeks half vier de oogjes toch nog maar even dichtgedaan, maar ruim voor zeven uur sta ik al gereed voor vertrek.

4 september

Ik loop nog even bij de bakker binnen en bestel een stokbrood met koffie. Dat samen met wat eigen kaas is een goeie basis om de eerste kilometers op af te leggen. Het is even voor half acht als ik de plaats uit wandel.

Het landschap is weer totaal anders dan voorgaande dagen, geweldig om zo te kunnen genieten van je omgeving.

Ik volg koeienpaden door stijgende weilanden en bereik op 1368 m het hoogste punt voor dat ik in de Pyreneeën kom. Vijf jaar geleden passeerde ik hier met een groep in de mist en was het koud, nu zie ik in de verte Aubrac liggen en daal af in die richting.

Beneden in het dorp lijkt alles nog gesloten, maar in hotel de la Domerie kan ik terecht voor een grand café.

Na deze koffiepauze ga ik gelijk weer verder naar Saint-Chely-d'Aubrac. Bij de kruidenier tref ik Serge aan een pâté. Ik bestel een jus d'orange en samen delen we de lekkernijen.

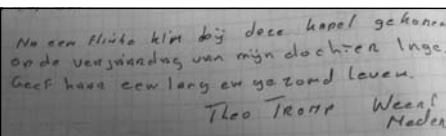
Nog voor 12 uur heb ik al 17 km op de teller staan. Maar het is nog te vroeg om te stoppen. Serge loopt meteen door, maar omdat het juist begint te regenen besluit ik om nog even te wachten. Gelukkig wordt het snel weer droog. Ik besluit om ook weer op te stappen. Het weer blijft dreigend en in de dalen zie de regen gestaag vallen. Bij Lestrade herinner ik mij nog het treffen met een man vijf jaar geleden. Hij zat toen hier bij de oude oven en ik dronk toen koffie met hem en we aten koek. De man zit er nu niet meer, maar er staan potten met heet water, koffie, en jus d'orange. Een vrouw komt nog even controleren of alles in orde is en is zo vriendelijk even een foto te maken.

Als ik verder loop begint het te regenen. Op dat moment loop ik juist door

een kastanjobos en merk dus niet veel van de regen. Wel neem ik de voorzorg om mijn rugzak af te schermen. Het is nu steeds weer stijgen en dalen. Er komt een hondje met een belletje langs wandelen. Iets verderop zie ik dat het hondje bij een paar jagers hoort en met het belletje het wild opdrijft. Dan breekt ook de zon weer door en gelijk is het weer erg warm. Een bord kondigt aan dat ik over drie kwartier bij een terras kom. Ik verheug me er al op. Even later weer een bord met nog dertig minuten. Fijn, nog even doorzetten. En, dan eindelijk het terras met een bord "FERME". Dat is balen. Maar gelukkig vind ik later toch nog een mooi plekje om even te gaan liggen. Even die rugzak af.

Eindelijk komt Sant-Come-d'Olt in zicht. Na een bocht, duik ik over een glooiende weg naar beneden. Tussen mij en het dorp ligt echter ook nog een riviertje. Ik moet eerst nog verder afdalen en daarna weer naar boven klimmen om in het stadje te komen. Ik herken het meteen van een eerder bezoek. Ik ga de kerk binnen en steek kaarsjes op voor iedereen, waarvoor ik dat nog niet eerder heb gedaan.

Meteen doe ik er een wens bij voor de wereldvrede, maar ben bang dat dat tevergeefs zal zijn. Wat hebben de mensen er een rotzooi van gemaakt. Daarna zoek ik de gîte op en ben zo

brutaal om meteen naar de bovenste verdieping te gaan. Later vindt de beheerder dat uitstekend, want dan hoeven zijn andere gasten, 3 dames, niet helemaal naar de bovenste verdieping. Ik beschik over een hele kamer voor mij alleen en de douche ligt er pal naast. Ik kan ook meteen de was doen en ophangen.

Mijn warme maaltijd bestaat uit Boeuf Bourguignon met een stuk meloen. Straks sluit ik de dag nog wel af met een ijsje, want ik heb vandaag 35 km afgelegd. Ik ben wel moe, maar niet kapot, zoals de eerste dagen.

Ik wil nog wat lezen in het nieuwe OLATNieuws, maar vind nergens een internetaansluiting, dus dat moet nog maar even wachten. Trouwens dat ijsje ook, want de plaats blijkt om 20.00 uur uitgestorven. Dit plaatsje Saint-Come-d'Olt ligt aan de Lot en wordt in het Occitaanse dialect "Olt" genoemd. Mijn overnachting bevalt uitstekend. Dat ik rond middernacht weer klaarwakker ben, is geen probleem en levert ook nog een mooie foto op.

5 september

Na het oversteken van een brug over de Lot, besluit ik om een variant te volgen langs de Lot. Ik ben dan in de gelegenheid om een gîte d'étape te bekijken voor mijn wandelreis van volgend jaar. Ik volg een pad dat me bij de kerk in Saint-Hilarian brengt. Dan is het nog maar een eindje naar Espalion, dat ik eigenlijk als einddoel voor vandaag op het oog had. Het is echter pas half elf en tijd voor een koffiepauze met croissant. Ik geniet er van op een

bankje langs de Lot. In een andere plaats bezoek ik de kerk van Saint-Pierre. Deze kerk heeft een verrassend mooi trapje naar de Michael kapel. Het trapje is echter zo smal dat je je rugzak af moet doen om er te komen.

Verder op de dag kom ik langs een plek waar we vijf jaar geleden met de groep gebak aten vanwege de verjaardag van Theo Jansen. De bordjes met gebak stonden toen mooi op een rijtje op een muurtje. Daarna kom ik nog langs een kapel waar het vol staat met Jacobsschelpen met een theelichtje erin. Bij deze devotie sluit ik mij ook maar aan.

Niet lang daarna begint het te motregen. Ik kom in Estaing, waar ik de dames uit de vorige gîte op een terras zie zitten. Voordat ik het terras opzoek, kijk ik nog wat rond in het plaatsje en maak wat foto's. Op het terras tref ik een Deense wandelaar, die in de gîte zijn schoenen is kwijtgeraakt. Een probleem, zeker als je wandelaar bent en er in het dorp geen schoenwinkel te vinden is. Ik weet niet of hier nog een happy-end aan gekomen is.

Vanaf Estaing loop ik lange tijd over een vlakke weg langs de rivier, dat schiet lekker op. Maar daarna is het al gauw gedaan met de pret. Ik sla haaks een steil, stenig pad in. Dit snijdt wel een heel stuk van de bocht in de weg af, maar ik heb niet in gaten dat het een voorteken is van heel veel opeenvolgende haakse en slingerende bochten naar omhoog.

Ik krijg er wel mooie uitzichten voor terug. Maar telkens als er een vlak stukje is en het genieten begint, volgt er ook steeds weer een nieuwe klim.

Tegen 17 uur bereik ik de plaats Golin-hac, een dag eerder dan gepland.

Ik overnacht er in dezelfde gîte als 5 jaar terug. Ik moet er wel 700 meter voor terug wandelen. Helaas, ook in deze gîte is geen internet. Ik ga het later maar in de plaats zelf proberen.

6 september

Vanuit Golin-hac klimt de weg. Het is een prachtig gezicht om op het wol-

kendek, dat in het dal hangt, neer te kijken. De zon schijnt en het belooft een mooie dag te worden.

Na 7 kilometer is een tafeltje met stoelen neergezet. Uitnodigend staat er ook koffie klaar. Ik laat deze uitnodiging niet aan mij voorbij gaan en maak meteen van de gelegenheid gebruik om een stuk stokbrood met kaas te eten. De eigenaar van deze gastvrije plek heeft ook een zelfgemaakte kapel ingericht.

Ik constateer dat veel wandelaars, die ik vandaag tref, Conques als einddoel hebben. Je ziet het aan de manier van wandelen en ze dragen geen rugzak. Enkele dames die ik passeer kwetteren er vrolijk op los en een telefoneert er luid met de achterban. Even later ben ik weer alleen met het geluid van een kabbelend beekje. Geweldig dat je zo kunt genieten van stilte. Soms wordt die stilte even onderbroken door het geluid van een grazende koe. Die beesten zijn lichtbruin en behoren tot het Aubrac ras. De stieren hebben donkere tinten aan de kop en flanken. Soms tref je ook zwarte kudde, dat is een Moors ras.

In de plaats Espeyrac daal ik af naar een beek en verlaat het dal weer via een stevige klim. Dan volgt weer een pad door het dal, het is volop genieten. De aankondiging dat het nog 20 minuten wandelen is naar Senergues, zet me aan het denken. Wat is tijd eigenlijk: iets wat je altijd te kort hebt, maar waarom zou je je daar druk over

moeten maken? Ik heb al lang geen nieuwsberichten meer gezien of gelezen. Hoe zou het momenteel in Libië zijn? Op dat moment voel ik dan ook weer het gemis van een internetverbinding, mijn contact met de buitenwereld. Gisteren ontving ik een berichtje van Theo, dat het met zijn broer erg slecht gaat en dat hij zich zorgen maakt. Er moeten afspraken worden gemaakt en dat allemaal op afstand. Gisteravond was ik daar nog laat mee

bezig. Het gevolg was wel dat ik na dien goed heb geslapen.

Nu zit ik in een café in Senergues wat aantekeningen te maken onder het genot van een glas witte wijn en stokbrood met kaas. Het is pas 11.15 uur en nog maar 9 km te gaan vandaag. Hoe het ook zij, Conques zal vandaag het einddoel zijn. Ik wil daar de mis bijwonen en het orgelspel horen. Het moet allemaal erg mooi zijn. Misschien overnacht ik komende nacht wel bij de monniken, wie zal het zeggen.

Ik wandel een tijdje over een stijgend pad en sla daarna een mooi pad in, dat door weilanden loopt en prachtige vergezichten biedt. Even weersta ik de verleiding niet om op een mooi plekje in het gras te gaan liggen. Mooi om zo de langslappende wandelaars te observeren. Een paar geven een korte groet. Een dame die passeert is zo druk in zichzelf aan het praten dat ze niet eens merkt dat ik daar lig.

Na een klein uurtje ga ik ook weer verder. Ik kom nu op een asfaltweg, die ik

een hele tijd moet volgen. Het is rustig en zo schiet ik lekker op.

Bij de kerk in het gehucht Saint-Marcel eet ik nog een restant stuk stokbrood met kaas. Een hond komt even goeie dag zeggen en neemt dankbaar het laatste stukje van mij aan. Nu kom ik er ook achter dat ik mijn dazzer ergens heb laten liggen, waarschijnlijk in Senergues.

Nog een stukje asfalt en dan sla ik een steil afdalend pad in. Na een half uur zie ik het stadje Conques voor me en constateer dat het daar erg fotogeniek is neergelegd.

Ik besluit me te melden bij de pelgrimsherberg, van de Premonstratenzers, bij de kloosterkerk. Ik krijg gelijk wat te drinken aangeboden. Mijn rugzak wordt in een grote plasticzak gedaan en die moet vervolgens een behandeling ondergaan tegen punaise (bedwantsen). De rugzak moet verder in de zak blijven. Ik krijg een plaatsje in het dortoir en besluit om de warme maaltijd ook in de pelgrimsherberg te gebruiken.

Wel iets bijzonders om in een klooster te slapen. Bovendien is er ook internet, maar geen wifi, dus dat wordt improviseren.

De overnachting in de Herbergment voor Pelgrims heeft wel wat. Ik neem eerst deel aan het avondgebed en ben onder de indruk van het gezang zoals dat in deze prachtige kerk klinkt.

De maaltijd is om 19.00 uur en stipt op die tijd luidt een priester de bel.

Hij heet ons allen welkom en daarna mogen we aan tafel. Daar wordt eerst een soort huishoudelijk reglement uiteengezet. Dan zingen we met z'n allen een pelgrimslied, tenminste de anderen, want ik kan er geen woord van thuis brengen.

De maaltijd is smakelijk met voldoende wijn en Franse kaas, dat gaat er altijd wel in.

Na de maaltijd spoed ik me naar de kerk. Ik moet toegeven dat ik nog nooit zoveel in een kerk ben geweest als de laatste tijd. Ik ben niet kerkelijk, wel Nederlands Hervormd gedoopt en er huist toch ook wel een sprankje geloof in mij.

De dienst vind ik wel mooi. In deze kerk is het geluid geweldig en met al die monniken in het wit gekleed, is het een mooi geheel dat indruk maakt. Ook de vriendelijkheid die deze mensen uitstralen vind ik geweldig. Ze geven je geen moment het gevoel van afstandelijkheid. Maar het aanbod om bij het altaar een tekst in het Nederlands te komen voorlezen sla ik toch maar af. Alle pelgrims hebben een boekje gekregen, maar vanwege de taal gaat de inhoud aan mij voorbij.

Daarna gaan we naar buiten en legt een van de monniken/priesters de betekenis van het Timpaan uit, dat boven de kerkdeur het Laatste Oordeel uitbeeldt.

Vijf jaar geleden vond ik het alleen een prachtig geheel hoe die monnik met armbewegingen en uitdrukkingen ons iets probeerde duidelijk te maken dat

betrekking had op de ingang van de kerk. Inmiddels ben ik beter op de hoogte en begrijp ook de humor waarmee deze monnik zijn verhaal ondersteunt. Het verhaal over de hel en de hemel heb ik al tot mij laten komen. Deze monnik maakt ons duidelijk dat in de tijd van de bouw van deze kerk de eenvoudige mensen gemakkelijk de zijde van de machthebbers kozen die met hun geld en zogenaamde wel-doening duidelijk tot de uitverkorenen behoorden. Op de afbeelding staat de stichter van dit klooster direct achter Maria en Petrus, terwijl deze gelijktijdig Karel de Grote bij de hand neemt. Typisch is hier ook dat de ingang naar de kerk precies onder het gedeelte met de zondaars op de afbeelding ligt. Na deze uitleg gaan we weer de kerk binnen en genieten van het orgelspel. Ook bestaat de mogelijkheid om boven in de kerk een rondgang te maken. Bij het naar boven lopen, wenkt de orgelspelende monnik mij en nodigt mij uit om naast hem te komen zitten. Hij laat mij zien hoe geraffineerd het voetenwerk van een organist in elkaar steekt, maar bovenal wat voor bijzondere plaats dit is om te luisteren naar die prachtige muziek.

Even over tien is alles ten einde en besluit ik mijn bed op te zoeken.

7 september

Vanmorgen maak ik geen haast met opstaan en ook niet met mijn vertrek uit de herberg. Ik gun me de tijd om wat berichten te versturen en mijn

post op te halen. Maar rond half tien is het dan zover dat ik echt aan de wandel ga.

Vanuit het dal begin ik aan een steile klim, die niet onder doet voor het pad waarover ik gisteren in het dal ben afgedaald. De kapel van Sint Rochus, er zijn er nogal wat in deze omgeving, die op 348 meter ligt, bereik ik na 23 minuten. Ik maak nog een grapje met een passant en vraag of het nog hoger kan. Ja, hoor! Een kleine 45 minuten later kom ik pas echt boven, de teller staat dan op 584 meter. Maar dan blijf je voorlopig op hoogte.

Ik kies voor de historische route over Noailhoc, ik weet dat ik dan onderweg verzekerd ben van koffie. Deze variant blijkt wel geheel verhard te zijn.

Sint Rochus, zou volgens een legende, hier tijdens zijn bedevaart van Montpellier naar Rome hebben geholpen met het verplegen van mensen die aan pest leden. Toen hij zelf ook besmet raakte werd hij verpleegd door een engel en bracht een hond hem elke dag een stuk brood. De heilige Rochus wordt vaak voorgesteld als een pelgrim die zijn gewaad openslaat om te tonen dat hij de wonden draagt die door de pest zijn veroorzaakt. Vaak ligt er dan ook een hond aan zijn voeten. De afbeelding van Sint Rochus met de Jacobsschelp is eigenlijk ten onrechte want hij heeft Santiago de Compostela nooit bezocht.

Vanaf hier leidt een processieweg met eenvoudige betonnen kruizen naar weer een andere kapel van Sint Rochus.

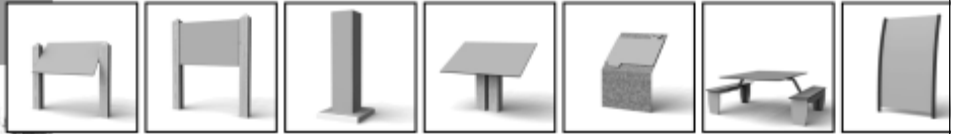
Binnen trekt een briefje mijn aandacht dat in het Nederlands is gesteld. Het is van een Ann voor een zekere Annelieke. De datum, 3 weken geleden, geeft aan dat ze het waarschijnlijk niet gelezen zal hebben. Misschien leest ze het via mijn blog op internet, wie weet!

*vrije bewerking door Ad van Asten
naar een weblogverslag van
-Theo Tromp-
(wordt vervolgd)*

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgieters, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

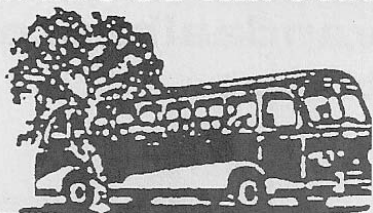
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: 0043 5255 51203.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

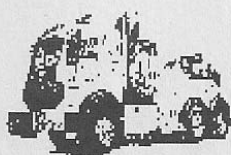
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Beijing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië

Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325